

Coranul Miracolul Miracolelor

Ahmed Deedat

Această carte prezintă pe scurt semnificația unui miracol, prezentând apoi principalele elemente miraculoase pe care Islamul și mai ales Cartea sfântă a musulmanilor, Coranul, le menționează, fapte pe care abia acum le-au descoperit oamenii de știință moderni.

<https://islamhouse.com/790046>

- [Coranul, Miracolul Miracolelor](#)
 - [Capitolul I](#)
 - [Ce este un miracol?](#)

- O trăsătură comună
- Istoria se repetă
- Semne! Care semne?
- „Acest lucru m-a impresionat foarte tare”
- Dușmănia este motivul
- Cere un semn!
- Două dovezi
- Consecvența
- Dovada evidentă
- Capitolul II Știința și Revelația coranică
 - Omagii sincere
 - Logica rațională
 - Teoria „Big-Bang”-ului
 - Originea vieții
 - Semne ale lui Dumnezeu
 - Inspirația timpurie

- Îndemnul la cunoaștere
- Prelegerea mea abandonată
- Acceptă provocarea!
- Capitolul III Coranul – absolut unic în ceea ce privește înregistrarea sa
 - Stilul uman
 - Indicele nu vă va ajuta
 - Prima revelație
 - O înregistrare unică
 - Un psiholog canadian
 - Miracol al jurnalismului
 - Întâmplarea nefericită din oraș
 - Moise (Pacea fie asupra sa!) – a pornit în călătorie

- ● Pancarte de ziar
- ● O chemare universală
- ● Dictarea stenografică
- ● Alegerea lui Moise (Pacea fie asupra sa!)
- Care este părerea dumneavoastră?
- Capitolul IV Cartea miraculoasă a telegramelor
 - 1. ALCOOL ȘI JOCURI DE NOROC
 - ● Coran și ahadith
 - 2. LUNA NOUĂ
 - 3. CARITATE
 - 4. DUH
 - 5. CEASUL FINAL

- 6. TESTUL ACID AL
TEOLOGIEI
 - Din „computerul
principal”
 - Ignoranța a fost
îndepărtată
 - Creștinii din Najran
- Capitolul V Dumnezeu – Unic
în ceea ce privește Numele și
Atributele Sale
 - Cele mai frumoase Nume
 - Tatăl din Ceruri
 - Singurul Fiul născut etc.
 - Semnificațiile se modifică
 - RABB SAU ABB?
- Capitolul VI Rezolvarea
controversei
 - Apel către Swaziland

- [„Ultimul Testament”](#)
- [Amprenta lui Dumnezeu](#)

[Coranul, Miracolul Miracolelor](#)

القرآن معجزة المعجزات

În numele lui Allah Ar-Rahman
(Preamilostivul),

Ar-Rahīm (Prea Îndurătorul)

[Capitolul I](#)

„Spune (o, Mohammed): «De s-ar aduna oamenii și djinnii[1] ca să facă (ceva) ca acest Coran, ei nu vor fi în stare să facă (ceva) asemenea lui, chiar dacă își vor fi unul altuia ajutor!»”[2]
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:88]

Ce este un miracol?

Cred că este necesar să înțelegem în mod clar ce anume vrem să spunem prin termenul de miracol. Mai jos, **sunt câteva definiții:**

„Un eveniment care, conform legilor naturii, are loc într-un mod inexplicabil și care este considerat a avea o origine supranaturală sau a fi un act al lui Dumnezeu.”

„O persoană, un lucru sau un eveniment care stârnește minunare.”

„O faptă care se află dincolo de puterea umană, o imposibilitate.”

Cu cât imposibilitatea este mai mare, cu atât este mai măreț miracolul. De exemplu, dacă o persoană moare în fața ochilor noștri și acest lucru este confirmat de către cineva calificat din punct de vedere medical, iar mai târziu un mistic sau un sfânt îi poruncește celui decedat să învie și, spre uimirea tuturor, acesta se ridică și pleacă, atunci am eticheta acest lucru drept un miracol. Însă, dacă învierea celui decedat are loc după ce acesta a stat timp de trei zile la morgă, atunci am eticheta acest lucru ca pe un miracol măreț. Mai mult decât atât, dacă cel decedat a fost făcut să se ridice din mormânt decenii sau secole după ce corpul său s-a descompus și a putrezit,

atunci, în acest caz, vom eticheta acest lucru ca fiind cel mai măreț miracol dintre toate!

O trăsătură comună

O trăsătură comună a oamenilor încă din timpuri imemorabile a fost aceea că, de fiecare dată când apărea un Mesager de la Dumnezeu care să le îndrume pașii spre Voia și Planul Său, ei cereau dovezi supranaturale de la acești oameni ai lui Dumnezeu în loc să accepte Mesajul în esența sa.

Spre exemplu, atunci când Isus Hristos (Pacea fie asupra sa!) a început să predice poporului său („Fiii lui Israel”) pentru ca acesta să își corecteze faptele

și să se abțină de la formalismul legalist, acceptând adevăratul spirit al Legilor și Poruncilor lui Dumnezeu, „poporul” lui i-a cerut Miracole prin care să dovedească sinceritatea sa, **după cum găsim în Scripturile creștine:**

„Atunci unii dintre cărturari și dintre farisei au luat cuvântul și I-au zis: «Învățătorule, am vrea sa vedem un semn (miracol) de la Tine!» ~ Drept răspuns, El le-a zis: «Un neam viclean și preacurvar cere un semn (miracol); dar nu i se va da alt semn (miracol), decât semnul prorocului Iona.»”[\[3\]](#)
[Biblia, Matei, [12:38-39](#)]

Deși aparent Isus (Pacea fie asupra sa!) a refuzat să le facă pe plac evreilor în

acest caz, după cum știm, el (**Pacea fie asupra sa!**) a înfăptuit multe miracole, care au fost relatate în Evanghelie.

Biblia cea Sfântă relatează o mulțime de evenimente supranaturale înfăptuite de Profeți (**Pacea fie asupra lor!**) cu ajutorul Domnului lor. În realitate, toate aceste „semne”, „minuni” și „miracole” au fost acte ale lui Dumnezeu, dar, din moment ce ele au fost înfăptuite prin intermediul agenților săi umani, le descriem ca fiind miracolele Profeților, ca, spre exemplu, cele ale lui Moise și Isus (**Pacea fie asupra lor!**), prin intermediul cărora acestea au fost înfăptuite.

Istoria se repetă

La aproximativ 600 de ani de la nașterea lui Isus (Pacea fie asupra sa!), s-a născut Mohammed, Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) în Mecca, Arabia. Atunci când și-a început misiunea la vârsta de patruzeci de ani, oamenii din poporul său - „mushrikinii[4]” din Mecca - i-au cerut, de asemenea, să înfăptuiască miracole, așa cum i-au cerut evreii lui Mesia cel promis (Pacea fie asupra sa!). Cerința lor a fost asemănătoare cu a creștinilor. Istoria se repetă!

„Și zic ei: «De ce nu i se trimit lui minuni (semne) de la Domnul său?»»

(...)”[5] [Traducerea sensurilor
Nobilului Coran, 29:50]

Semne! Care semne?

„Miracole?” strigă el - „Ce minuni vreți? Nu sunteți voi înșivă niște miracole? Dumnezeu v-a făcut dintr-o bucată de lut și v-a dat o formă. Ați fost cândva mici și, înainte de aceasta, nu existați deloc. Aveți frumusețe, putere și rațiune; aveți compasiune unii față de alții. Atunci când bătrânețea vă ajunge, părul vi se albește iar puterea vă părăsește, devenind slabi; apoi sunteți îngropați și, din nou, nu mai existați. Aveți compasiune unii față de alții. Acest lucru m-a impresionat foarte tare: Allah putea să vă creeze

fără să aveți milă unul față de altul. Cum ar fi fost atunci? Aceasta este o reflecție măreață și directă, o primă privire asupra realității...” [„Eroii, faptele de adorare ale eroilor și faptele eroice de-a lungul istoriei” de Thomas Carlyle]

„Acest lucru m-a impresionat foarte tare”

Faptul că „aveți compasiune unii față de alții” l-a impresionat foarte tare pe Thomas Carlyle. **Presupun că versetul care a motivat acest sentiment este:**

„Și printre Semnele Lui este acela că El v-a creat din voi înșivă soațe, pentru ca voi să trăiți în liniște împreună cu

ele. Și El a pus între voi dragoste și îndurare și întru aceasta sunt semne pentru cei ce chibzuiesc.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 30:21]

(adaptare după traducerea lui A. Yusuf ‘Ali din limba engleză)

„Și unul dintre Semnele Lui este acela că El v-a creat soții pentru voi din propriile specii, ca să puteți locui cu ele, și a pus între voi dragoste și tandrețe. Aici, într-adevăr, sunt semne pentru cei care chibzuiesc.”

(adaptare după traducerea reverendului J.M. Rodwell din limba engleză)

„Și după alt semn, El v-a dat soții pentru voi din mijlocul vostru, pentru

ca voi să trăiți în bucurie cu ele, și a plantat dragoste și bunătate în inimile voastre. Cu siguranță, în acestea există semne pentru oamenii care chibzuiesc.”

(adaptare după traducerea lui N.J. Dawud din limba engleză)

Primul exemplu este o adaptare după traducerea lui A. Yusuf ‘Ali, un musulman; cel de al doilea exemplu este o adaptare după traducerea unui preot creștin, reverendul J.M. Rodwell, iar ultimul exemplu este o adaptare după traducerea unui evreu irakian, N.J. Dawud.

Din păcate, Thomas Carlyle nu a avut acces la niciuna dintre aceste traduceri, deoarece niciuna dintre ele nu era disponibilă în timpul său. Singura traducere de care a dispus în anul 1840, **a fost una despre care a spus:**

„Noi putem citi Coranul, de asemenea, și anume, traducerea făcută de Sale, care este cunoscută ca fiind una foarte corectă.”

Dușmănia este motivul

Carlyle este foarte indulgent cu compatriotul său, deoarece motivele pentru care George Sale a tradus Nobilul Coran, el fiind printre primii care au făcut acest lucru, au fost

suspecte. El nu și-a ascuns dușmănia față de Cartea Nobilă a islamului. În prefața traducerii pe care a făcut-o în anul 1743, el a declarat că intenția sa a fost aceea de a-l demasca atât pe Mohammed, cât și falsul său. **El a scris:**

„Cine poate percepe vreun pericol de la un astfel de fals, care este atât de evident?... Toți cei care protestează ar putea să atace Coranul cu succes, iar eu cred că Providența le-a rezervat gloria înfrângerii lui.”

Apoi a început să lucreze la traducere, lăsându-se condus de prejudecățile sale. Vă puteți da seama de „corectitudinea” savantului George

Sale, chiar din versetul care l-a „impresionat” (pe Carlyle) „foarte tare!”.

Comparați traducerea lui cu cele trei traduceri citate mai sus:

„Și dintre Semnele Lui este acela că el a creat pentru voi, din voi înșivă, soții cu care să puteți coabita, punând iubire și compasiune între voi.”

Nu cred că George Sale a fost „un porc șovinist” al zilelor sale atunci când a descris perechile noastre, soțiile sau soții noștri, ca pe niște obiecte sexuale. El s-a ținut doar de promisiunea făcută, cea pe care Carlyle a trecut-o cu vederea. Cuvântul arab pe care el

(Sale) l-a tradus greșit în mod intenționat este „li-tas-kunu”, care înseamnă a găsi pace, mângâiere, calm sau liniște, și nu „a coabita”, care înseamnă „a trăi împreună, având relații sexuale în afara căsătoriei”.

(Dicționarul Universal Reader's Digest)

Fiecare cuvânt al textului coranic este ales cu meticulozitate, cizelat și pus la locul lui de către Însuși Preaînțeleptul. Cuvintele poartă „amprenta” lui Dumnezeu și sunt Semnele Sale. Cu toate acestea, prejudecățile spirituale...

Cere un semn!

Ce semne? Ei se referă la unele tipuri speciale de semne sau miracole, după cum le dictează mintea lor nesăbuită. Pentru Dumnezeu, totul este posibil, însă El nu satisface nebuniile oamenilor și nici nu ascultă cererile lor false. El l-a trimis Mesagerul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ca să explice clar Semnele Sale și să avertizeze cu privire la consecințele respingerii lor. Nu este de ajuns? Cererile lor sună, în general, după cum urmează: în termeni specifici, ei i-au cerut lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) „Să pună o scară care să ajungă până la Cer și să aducă o Carte de la Dumnezeu, chiar în fața lor.” –

„ATUNCI VOM CREDE!”, au spus ei. Sau „Vezi muntele de acolo? Transformă-l în aur!” – „ATUNCI VOM CREDE!”, sau „Fă ca din deșert să țâșnească ape curgătoare!” – „ATUNCI VOM CREDE!”

Acum, observați argumentele blânde aduse de Mohammed (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**) împotriva cerințelor sceptice și excesive ale MUSHRIKINI-LOR – „V-am spus eu că sunt un înger? V-am spus eu că în mâinile mele se află comorile lui Dumnezeu? Eu urmez doar ceea ce îmi este revelat.”

Observați în continuare răspunsul demn pe care Allah Preaînaltul i-a

poruncit Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) să îl dea necredincioșilor:

„(...) Spune (o, Mohammed): «Că minunile (semnele) sunt numai la Allah, iară eu sunt doar un Prevenitor limpede.»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 29:50]

În următoarea AYAH[6] (verset), Nobilului Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i se poruncește să sublinieze faptul că Nobilul Coran însuși este un răspuns la cerințele lor ipocrite de a primi unele „semne” sau „miracole” la care a râvnit mentalitatea lor păgână absurdă. Într-adevăr, toate miracolele sunt

„semne”, iar necredința și scepticismul lor sunt cele care motivează cererile lor de a primi un semn. **Li se cere:** „Priviți la Coran!” și, **din nou:** „Priviți la Coran!”:

„Oare nu le este lor de ajuns că Noi[7] ți-am trimis ție Cartea care le este recitată? Întru aceasta este îndurare și pomenire pentru un neam (de oameni) care vrea să creadă.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 29:51]

Două dovezi

Allah Cel Atotputernic Însuși a adus două argumente pentru a dovedi Originea Divină și natura miraculoasă a Nobilului Coran:

1. „NOI” (Allah Cel Atotputernic) ți-am revelat „CARTEA” ȚIE (o, Mohammed), care ești o persoană neștiutoare de carte, un Profet care nu știe să scrie și să citească.

Să vedem ce are Thomas Carlyle de spus cu privire la calificările educaționale ale Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„(...) noi nu trebuie să uităm că el nu a avut nicio pregătire școlară, deloc.”

Mai mult decât atât, Autorul Divin (Dumnezeu Cel Atotputernic) Însuși atestă sinceritatea lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie

asupra sa!), susținând că el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu ar fi putut să compună conținutul Nobilului Coran sau să fie autorul acestuia:

„Și tu (o, Mohammed) nu ai citit mai înainte de ea nicio altă carte și nici nu ai scris-o cu dreapta ta (fiindcă era neștiutor de carte). Atunci s-ar fi îndoit cei care tăgăduiesc Adevărul.”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 29:48]

Autorul Coranului ne spune că, dacă Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ar fi fost un om învățat, care știa să scrie și să citească, flecarii din piețe ar fi avut

argumente să pună la îndoială faptul că Nobilul Coran este Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ar fi fost un om cu știință de carte, dușmanii săi ar fi putut să-l acuze că a copiat Cartea sa (Coranul) din scrierile evreilor și ale creștinilor, că a studiat scrierile lui Aristotel și Platon, sau că a răsfoit „Tora”, „Zabur” și „Injīl” [8] și că le-a reformulat într-un limbaj ales pentru a putea avea o anumită însemnătate. [9]

2. „Cartea?” Da, „CARTEA” însăși dovedește Originea sa Divină. Studiați Cartea din orice perspectivă! Examinați-o! De ce nu răspundeți la

provocarea Autorului, dacă îndoielile voastre sunt adevărate?

„Oare nu cugetă ei la Coran? Dacă ar fi el de la altcineva decât de la Allah, ar găsi în el multe nepotriviri!”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:82]

Consecvența

Niciun autor nu a rămas consecvent în ceea ce privește învățăturile și predicile sale pentru o perioadă de peste două decenii. De la vârsta de patruzeci de ani, atunci când Mohammed (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**) a primit prima revelație, și până la vârsta de șaiszeci și trei de ani, când și-

a dat ultima suflare, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a practicat și a predicat islamul. În acești douăzeci și trei de ani, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a trecut prin cele mai grele necazuri ale vieții. Orice om, în timpul unei astfel de misiuni, ar fi fost forțat de împrejurări să facă unele compromisuri „onorabile” și nu ar fi putut evita să se contrazică uneori. Nicio persoană nu poate scrie mereu în același fel, așa cum este scris Mesajul Nobilului Coran: CONSECVENT, în întregime!

Mai mult decât atât, Nobilul Coran conține sau menționează mai multe aspecte legate de natura Universului,

care nu îi erau cunoscute omului în acel moment, dar care, ulterior, au fost confirmate pe deplin, odată cu evoluția în descoperirile științifice – un domeniu în care o minte neinstruită s-ar fi pierdut, mai mult ca sigur, în speculații nesăbuite și contradictorii!

Dovada evidentă

Atunci când, din nou și din nou, câțiva cinici și frivoli au cerut minuni de la Profetul lui Dumnezeu (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**), el a descris mereu Coranul – Mesajul de la Allah Preaînaltul – ca fiind „Miracolul”. **MIRACOLUL MIRACOLELOR!** Iar oamenii raționali și cu înțelegere literară și

spirituală, care sunt sinceri cu ei înșiși, recunosc și acceptă Coranul ca pe un miracol veritabil.

„Ba ea (Cartea - Coranul) constă din versete (semne) învederate în piepturile aceloră căroră li s-a dat cunoașterea[10] și nu tăgăduiesc versetele[11] Noastre decât numai cei nelegiuți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 29:49]

Capitolul II Știința și Revelația coranică

Omagii sincere

Astăzi, există peste un miliard de musulmani în lume care acceptă fără

ezitare faptul că Nobilul Coran este „Cuvântul lui Dumnezeu” și că acesta este un „Miracol”.

De ce nu ar face-o, dacă chiar și dușmanii declarați ai islamului recunosc din proprie inițiativă natura miraculoasă a acestei Cărți a lui Dumnezeu? Reverendul R. Bosworth-Smith spune despre Nobilul Coran în cartea sa - „Mohammed și mahomedanismul” [\[12\]](#):

(a) „UN MIRACOL AL STILULUI PUR, AL ÎNȚELEPCIUNII ȘI AL ADEVĂRULUI.”

Un alt englez, A.J. Arberry, spune în prefața traducerii sale în limba engleză a sensurilor Nobilului Coran:

(b) „DE FIECARE DATĂ CÂND AUD RECITAREA CORANULUI ESTE CA ȘI CÂND AȘ ASCULTA MUZICĂ, IAR ÎN SPATELE MELODIEI SE AUDE BĂTAIA INSISTENTĂ A UNEI TOBE, CARE ESTE ASEMENI BĂTĂII INIMII MELE.”

Aceste cuvinte și, de fapt, toată prefața sa, sună ca și cum ar fi fost scrise de un musulman, însă, din păcate, el a murit aflându-se în afara islamului.

Un alt britanic, Marmaduke Picktall, spune în prefața sa la traducerea sensurilor Nobilului Coran:

(c) „ESTE O SIMFONIE INIMITABILĂ, AL CĂREI SUNET PĂTRUNZĂTOR ÎL MIȘCĂ PE OM PÂNĂ LA LACRIMI ȘI EXTAZ.”

Acest autor a acceptat islamul înainte de traducerea Coranului și nu putem ști dacă a descris efectele recitării Coranului înainte sau după convertirea sa.

(d) „DUPĂ BIBLIE[13], ACEASTA (Coranul) ESTE CEA MAI RESPECTATĂ ȘI CEA MAI

PUTERNICĂ CARTE RELIGIOASĂ
DIN LUME.”

J. Christy Wilson în „Introducere în
islam”, New York, 1950

(e) „CORANUL ESTE BIBLIA
MOHAMEDANĂ ȘI ESTE MULT
MAI RESPECTAT DECÂT ORICE
CARTE SACRĂ, MAI MULT
DECÂT VECHIUL TESTAMENT
EVREIESC ȘI MAI MULT DECÂT
NOUL TESTAMENT CREȘTIN.”

J. Shillidy D.D. în „Domnul Isus în
Coran”, Surat, 1913, p.111

Putem cita cu ușurință zeci de elogii
asemeni celor de mai sus. Prietenii și
dușmanii deopotrivă aduc elogii

sincere Revelației finale a lui Dumnezeu – Nobilul Coran. Contemporanii lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) au văzut în frumusețea și măreția acesteia atât noblețea Chemării și a Mesajului său, cât și Semnul și Miracolul operei lui Dumnezeu, și au acceptat islamul. În ciuda tuturor omagiilor și a declarațiilor, necredinciosul și scepticul ar putea spune că toate acestea sunt sentimente subiective. În plus, ar putea căuta o scuză în pretextul că nu cunoaște limba arabă. **El ar spune:**

„Eu nu văd ceea ce vezi tu și nici nu simt ceea ce simți tu. De unde știu eu că Dumnezeu există și că El este Cel

care l-a inspirat pe Mesagerul Său, Mohammed, cu acel Mesaj minunat, Coranul? Eu nu sunt împotriva frumuseții filosofiei sale, a eticii sale practice sau a înaltei sale moralități și sunt pregătit să admit că Mohammed a fost un om sincer și că el a adus multe învățături frumoase pentru binele omenirii. Ceea ce nu pot accepta este ceea ce voi musulmanii susțineți cu privire la «**autoritatea supranaturală a legilor pe care le-a adus.**»”

Logica rațională

Pentru acest tip de mentalitate înțelegătoare și, cu toate acestea, sceptică, Autorul Cărții (**Coranul**) aduce diferite argumente pentru a risipi

îndoielile sale. Ateii, agnosticii, cei cinici și sceptici, care cred că au un exces de cunoștințe științifice și care se consideră a fi niște „giganți intelectuali”, sunt făcuți să înțeleagă că, de fapt, sunt ne semnificativi.

Dar, înainte de a reda întrebarea pe care Dumnezeu le-o adresează, permiteți-mi să-**mi satisfac curiozitatea:**

„Voi, oameni de știință, care ați studiat astronomia și care studiați Universul prin telescoapele voastre ca și cum ați examina un obiect care se află în palma voastră; spuneți-mi, cum a apărut acest Univers?”

Deși îi lipsește perspectiva spirituală, cercetătorul este totuși foarte generos în a-și împărtăși cunoștințele. **El răspunde cu dragă inimă:**

„Ei bine”, începe el, „cu miliarde de ani în urmă, Universul nostru era format dintr-o singură materie, iar acolo, în centrul acestei materii, a avut loc Big-Bang-ul, bucăți imense de materie începând să zboare în toate direcțiile. Ca urmare a aceluși Big-Bang, a luat naștere Sistemul nostru Solar, precum și Galaxiile, și, din moment ce nu există nicio rezistență în spațiu din acel moment primordial generat de explozia inițială, stelele și planetele înaintează pe orbitele lor...”

În acest punct, am avut un déjà-vu – prietenii noștri adepți ai materialismului par să-și fi asimilat în secret cunoștințele lor din Surat Yā-Sin[14]:

„Iar Soarele aleargă către un sălaș al lui. Aceasta este rânduiala Celui Care este Al-‘Azīz (Invincibilul, Cel Atotputernic), Al-‘Alīm (Atoateștiutorul, Omniscientul)! ~ Iar pentru Lună am orânduit Noi faze, până ce ea devine ca un ciorchine bătrân de palmier. ~ Nici Soarele nu se cuvine să ajungă Luna, nici noaptea nu poate să o ia înaintea zilei și toate plutesc pe orbite (proprii).”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 36:38-40]

Cercetătorul ateu continuă:

„Universul nostru este unul aflat în «**expansiune**». Galaxiile se tot îndepărtează de noi, într-un ritm tot mai rapid și, odată ce vor atinge viteza luminii[15], nu o să le mai putem vedea. Trebuie să construim telescoape mai mari și mai puternice cât mai repede cu putință pentru a le studia. Dacă nu, vom pierde ocazia!” „Când ați descoperit aceste basme?”, întrebăm noi. „Nu, acestea nu sunt basme, ci adevăruri științifice!”, ne asigură prietenul nostru. „Bine, vom accepta ceea ce susțineți, însă, **când ați descoperit aceste adevăruri?**” El răspunde: „Abia ieri!”

La urma urmei, ceea ce s-a petrecut acum cizeci de ani în istoria omenirii pare că a fost „abia ieri”. „Un arab neștiutor de carte care a trăit în deșert acum mai bine de 1400 de ani nu ar fi putut vreodată să aibă cunoștințele tale despre «Big-Bang» și «expansiunea» Universului, nu-i așa?” „Nu, nicidecum!”, spune el lăudăros. „Ei bine, atunci ascultă ce spune acest Profet ummi [\[16\]](#) din Inspirație Divină:

„Oare nu văd necredincioșii (ateiștii și agnosticii) că Cerurile și Pământul au fost împreună (ca o unitate a creației) și că Noi le-am despărțit (...)”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [21:30](#)]

„El este Acela care a creat noaptea și ziua, Soarele și Luna; și fiecare (dintre corpurile cerești) plutește pe cercul său.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:33]

Teoria „Big-Bang”-ului

Nu înțelegeți că termenul „necredincioși” din primul verset menționat mai sus face referire, în mod special, la voi – cercetătorii – geografi și astronomi, care, după ce ați făcut descoperiri uimitoare și ați transmis aceste descoperiri omenirii, ați rămas în continuare „ORBI”, ca și când nu L-ați vedea pe „AUTORUL” acestora? „Cu toată știința și Enciclopediile noastre uităm Divinitatea, în acele

laboratoare ale noastre.”, a spus Thomas Carlyle.

De unde ar fi putut un om din deșert să cunoască „adevărurile voastre” acum mai bine de 1400 de ani, dacă nu chiar de la Creatorul „Big- Bang”-ului Însuși?

Originea vieții

„Și voi, biologii, care păreți să cunoașteți tot ceea ce este legat de viața organică și, cu toate acestea, îndrăzniți să negați existența Sursei aceste vieți, adică a lui Dumnezeu, spuneți-mi, unde și cum a apărut viața conform cercetărilor cu care vă lăudați?”

Asemeni astronomului „necredincios”,
biologul spune:

„Ei bine, cu miliarde de ani în urmă, materia primordială din mări a început să genereze protoplasmă, din care s-a format amiba și din aceasta s-au format toate formele de viață. Într-un cuvânt, toate formele de viață își au originea în mare, adică în apă!”

„Și când ai descoperit faptul că toate organismele vii își au originea în apă?”
Răspunsul său nu diferă cu nimic de cel al colegului său, astronomul – „Ieri!” „Ar fi putut vreun învățat, filosof sau poet să ghicească vreodată descoperirea ta din biologie acum mai bine de paisprezece secole?” întrebăm

noi, iar biologul nostru este la fel de categoric ca astronomul: „Nu, niciodată!”, spune el. „Ei bine, atunci ascultă la acest fiu al deșertului neștiutor de carte!”

„(...) și din apă am făcut tot ce este lucru viu? Și oare tot nu cred ei (necredincioșii, ateii și agnosticii)?”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:30]

Afirmația de mai sus este dezvoltată în Cartea lui Allah (Dumnezeu):

„Allah a creat toate vietățile din apă și unele dintre ele merg pe burtă, altele merg pe două picioare și altele merg pe patru (picioare). Allah creează ceea ce

voiește El și Allah este cu putere peste toate.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 24:45]

Nu va fi dificil să observați că aceste Cuvinte ale Creatorului Universului, Omniscientul și Atotputernicul, v-au fost adresate VOUĂ, oamenilor de știință, ca răspuns la scepticismul vostru de ASTĂZI. Semnificația lor reală nu putea fi cunoscută de locuitorii deșertului de acum mai bine de paisprezece secole. Autorul (Dumnezeu Cel Atotputernic) vi se adresează în aceste versete VOUĂ, oamenii de știință. Cum puteți să nu credeți în Dumnezeu? VOI ar trebui să fiți ULTIMII care neagă existența lui Dumnezeu, dar, în schimb, voi sunteți

PRIMII care fac aceasta! De ce vă lăsați conduși de ego-urile voastre, în loc să vă folosiți logica?

Și voi, biologii, zoologii și fizicienii care, în ciuda înțelegerii voastre uimitoare cu privire la natura lucrurilor, refuzați să recunoașteți existența unui Creator Suprem, **reflectați la următoarele vorbe ale lui Allah Preaînaltul:**

„Mărire Celui care le-a creat pe toate perechi[17], din ceea ce face pământul să crească și din ei înșiși și din cele pe care ei nu le cunosc!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 36:36]

Semne ale lui Dumnezeu

Versetele acestei „CĂRȚI LIMPEZI”, Nobilul Coran, vorbesc de la sine. Cei care studiază Coranul au văzut Amprenta lui Dumnezeu în fiecare descoperire pe care omul a făcut-o. Acestea sunt „Semnele”, „Miracolele” de la Domnul lor Cel Generos, **prin intermediul cărora le sunt eliminate îndoielile și le este întărită credința:**

„(...) Întru aceasta sunt semne pentru cei care știu.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 30:22]

Ce ironie! „Cei care știu” sunt, de fapt, cei răzvrățiți! Cunoștințele lor vaste au dus la creșterea mândriei și la lipsa smereniei care derivă din adevărata cunoaștere.

Conform spuselor unui francez modern:

„OBSERVAȚIA DE MAI SUS (PROPRIA SA LUCRARE) NEAGĂ IPOTEZA PREZENTATĂ DE CĂTRE CEI CARE ÎL VĂD PE MOHAMMED CA FIIND AUTORUL CORANULUI. CUM AR FI PUTUT UN OM NEȘTIUTOR DE CARTE SĂ DEVINĂ CEL MAI IMPORTANT AUTOR DIN ÎNTREAGA LITERATURĂ ARABĂ ÎN CEEA CE PRIVEȘTE MERITELE LITERARE?

CUM AR FI PUTUT EL FORMULA ADEVĂRURI ȘTIINȚIFICE PE CARE NICIO FIINȚĂ UMANĂ NU LE CUNOȘTEA ÎN ACEL

MOMENT, ȘI TOATE ACESTEA
FĂRĂ A FACE NICI CEA MAI
MICĂ GREȘEALĂ ÎN
PREZENTAREA SUBIECTULUI?!”

(a se vedea „Biblia, Coranul și știința”
de Maurice Bucaille, p.125)

Inspirația timpurie

Cel care m-a inspirat să scriu această
carte - „**Coranul**: Miracolul
Miracolelor” - a fost ambasadorul
special al islamului, oratorul elocvent,
Maulana ‘Abd al-‘Alīm Siddiqui.
Eram doar un elev atunci când acesta a
vizitat Africa de Sud în cadrul unui
turneu de conferințe din anul 1934.
Printre nenumăratele sale discursuri

erudite, l-am auzit vorbind despre „Contribuția musulmanilor la progresul științei”. Ulterior, a fost publicată o broșură cu același titlu de către Federația Mondială a Misiunilor Islamice, Karachi, Pakistan, care m-a făcut să resimt bucuria și fiorul discursurilor auzite în adolescență. În memoria acestui mare savant al islamului, voi reproduce câteva cuvinte din ceea ce a spus Maulana cu privire la legătura dintre Nobilul Coran și diferitele ramuri ale științei:

Îndemnul la cunoaștere

„Accentul pe care Nobilul Coran l-a pus pe studiul științific al Universului este un fenomen unic în literatura

religioasă a lumii. Acesta ne atrage atenția în repetate rânduri asupra diferitelor fenomene naturale din jurul nostru. De asemenea, el îi îndeamnă pe musulmani în repetate rânduri să caute cunoașterea științifică, aceasta fiind una dintre îndatoririle lor religioase. Este subliniat în repetate rânduri marele adevăr necunoscut lumii precoranice, și anume acela că totul în natură îl deservește pe om, iar acesta ar trebui să profite de acest lucru. Coranul ne îndeamnă să studiem structura și funcțiile organismului uman, structura, funcțiile și distribuția regnului animal, și forma, structura, funcțiile și distribuția plantelor. Toate acestea țin de BIOLOGIA modernă.

De asemenea, el ne îndeamnă să studiem legile naturii și modul în care sunt influențate de energie proprietățile generale ale materiei, iar aceste lucruri țin de FIZICA modernă.

El ne îndeamnă să studiem proprietățile substanțelor, atât a celor elementare, cât și a celor compuse, precum și legile de interacțiune dintre substanțe sau acțiunea unei substanțe asupra celeilalte, toate acestea ținând de CHIMIA modernă.

Coranul ne îndeamnă să studiem structura și compoziția minerală a scoarței terestre, straturile din care este compusă aceasta, schimbările care au loc în materia organică și anorganică,

etc., lucruri care țin de GEOLOGIA modernă.

El ne îndeamnă să studiem caracteristicile Pământului în general, diviziunile sale fizice, precum mările, râurile, munții, câmpiile, etc. și mineralele, plantele și animalele repartizate pe fiecare dintre acestea, și diviziunile sale politice, iar toate acestea țin de GEOGRAFIA modernă.

De asemenea, ne îndeamnă să studiem cauzele alternanței dintre zi și noapte, ale schimbării anotimpurilor, ale mișcării planetelor și ale altor fenomene, care țin de ASTRONOMIA modernă.

El ne îndeamnă să studiem mișcările vânturilor, formarea și evoluția norilor, producerea ploii, precum și alte fenomene similare, care țin de METEOROLOGIA modernă.”

Timp de secole, musulmanii au fost lideri în domeniul științei, iar apoi, încetul cu încetul, au început să piardă conducerea. Musulmanii au eșuat ca lideri, iar Europa materialistă a avansat, umplând golul lăsat de ei.

Mai departe, [Maulana a descris contribuția adusă de musulmani după cum urmează:](#)

„Revoluția intelectuală creată de islam a fost una gigantică. Nu există niciun

departament al științei pe care învățații musulmani să-l fi lăsat nestudiat și în care să nu fi obținut poziții înalte.

Într-adevăr, islamul are drept scop ca Ummah (**comunitatea musulmană**) să fie o comunitate de intelectuali, iar dezvoltarea științei și a tuturor celorlalte forme de învățământ este una dintre prioritățile sale. Dacă nu ar fi existat musulmanii, Europa nu ar fi cunoscut epoca Renașterii, iar știința modernă nu ar fi luat naștere. Națiunile europene care au primit cunoștințele științifice de la musulmani au fost, de fapt, în mod indirect, ucenicii comunității islamice din trecut. Omenirea are o datorie față de islam pe

care nu o poate plăti și îi datorează o recunoștință care nu se poate uita.”

Elocventul orator (Maulana) și-a încheiat expunerea cu privire la „Cultivarea științei de către musulmani” cu următoarele cuvinte:

„Înainte de a încheia, permiteți-mi să afirm încă o dată că Ummah (comunitatea musulmană) este, fără îndoială, o creație a islamului, care, la rândul său, își are originile în Revelația Divină. Un individ poate deveni musulman numai prin credința în islam și practicarea acestuia. Islamul a stabilit că fiecare musulman are îndatorirea religioasă de a se interesa de realitatea din jurul său, deoarece

cercetările științifice pot duce la cunoașterea Creatorului. Cercetările științifice în islam nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc pentru atingerea unui scop suprem. Iar acesta este, într-adevăr, adevăratul scop al omenirii.”

„(...) Noi suntem ai lui Allah și noi la El ne întoarcem.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:156]

Prelegerea mea abandonată

Am avut privilegiul de a auzi discursul de mai sus de pe buzele maestrului însuși în anul 1934. La sfârșitul anilor '30, am avut discursul în mâinile mele, sub forma unei broșuri. L-am

memorat, făcând unele schimbări, în timp ce încă lucram la un magazin musulman. Am fost atât de entuziasmat încât am stabilit cu Colegiul Adam să le vorbesc studenților și lectorilor acestora cu privire la acest subiect. La acel moment, nu mi-am dat seama de importanța sarcinii mele și nici nu o voi face vreodată, deoarece șeful meu musulman m-a împiedicat să o duc la capăt. El m-a amenințat cu concedierea dacă nu-mi anulam prima prelegere publică, fapt pentru care i-am făcut pe plac. Fără îndoială, angajatorul meu era ignorant cu privire la Avertizarea lui Allah și nici eu nu o cunoșteam prea bine. Nu știu ce poziție aș fi

adoptat, dacă aș fi fost conștient de următorul avertisment:

„Spune (o, Mohammed): «Dacă părinții voștri, fiii voștri, frații voștri, soțiile voastre, clanul vostru, bunurile pe care le-ați dobândit, negoțul de a cărui lăncezire vă temeți și locuințele de care sunteți mulțumiți vă sunt vouă mai scumpe decât Allah, decât Trimisul Său și decât lupta pe Calea Lui, atunci așteptați-vă să vină Allah cu Porunca Sa!» Iar Allah nu călăuzește neamul de nelegiuți!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:24]

Mulțumită (?) fratelui nostru timid, prima mea prelegere care ar fi trebuit

să fie ținută în fața misionarilor creștini și a preoților stagiari, prelegere pe care am planificat-o atât de meticulos, am memorat-o și repetat-o, a fost anulată. Probabil că astfel cariera mea de orator a fost amânată cu zece ani. Există milioane de musulmani asemeni șefului meu, care sunt îngroziți de considerentele materiale enumerate în versetul de mai sus și care nu numai că nu răspândesc mesajul islamului, dar îi împiedică și pe alții să facă acest lucru. Ei vor să pară a fi cei mai pioși, însă acest lucru nu le va fi de niciun folos, **pentru că Allah Preaînaltul îi descrie ca pe niște: „Necredincioși pervertiți!”**

Acceptă provocarea!

În discursul de mai sus, Maulana ne-a atras atenția asupra îndemnurilor coranice care ne sunt adresate de a reflecta asupra biologiei, a chimiei, a fizicii, a geologiei, a meteorologiei etc. Învățați precum Maurice Bucaille, Keith Moore și sheikh Zindani au scris recent despre diferitele aspecte științifice ale Nobilului Coran. Cu toate acestea, domeniile pe care acesta le abordează sunt nenumărate. Nobilul Coran este un ocean de cunoaștere. În această lume a progresului, învățații musulmani trebuie să accepte provocările lansate de Maulana la mijlocul anilor treizeci. Ei nu trebuie să acopere toate domeniile, ci fiecare trebuie să se ocupe de propria

specialitate. Tinerii musulmani sunt dornici să primească informații, iar articolele și broșurile pe diferite subiecte științifice urmăresc să stimuleze și mai tare această sete de cunoaștere. Pot urma enciclopedii. In shā Allah!

În ceea ce mă privește, nu trebuie să mă scuz față de învățații musulmani pentru că nu am expus realitățile științifice din Nobilul Coran. Chiar și nemusulmanii ar trebui încurajați să exploreze Înțelepciunea profundă din Cartea lui Dumnezeu. În continuare, vă voi împărtăși natura miraculoasă a Nobilului Coran.

Capitolul III Coranul – absolut unic în ceea ce privește înregistrarea sa

Nobilul Coran este absolut unic în comparație cu toate celelalte cărți religioase. Înregistrarea și păstrarea sa sunt miraculoase. Pentru că Nobilul Coran are un stil complet diferit față de cel uman, cei cu o viziune limitată și dușmanii islamului spun că este incoerent sau irațional. Modelul urmat de acesta este cu siguranță diferit. Este unic. Este miraculos. Permiteți-mi să justific tot ceea ce spun.

Stilul uman

Toate celelalte cărți religioase au fost scrise după modelul: „A fost odată ca

niciodată...” sau „Vulpea și strugurii... lupul și oile” și altele asemenea:

1. a. „LA ÎNCEPUT (A fost odată), Dumnezeu a făcut Cerurile și Pământul.” [Biblia, Geneza[\[18\]](#), 1:1]

b. „LA ÎNCEPUT (A fost odată) era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu[\[19\]](#).” [Biblia, Ioan, 1:1]

C. „(ACEASTA ESTE GENEALOGIA) Cartea neamului lui Isus Hristos, fiul lui David, fiul lui Avraam (...)” [Biblia, Matei, 1:1]

2. „DUPĂ MOARTEA LUI MOISE, ROBUL DOMNULUI (s-a petrecut,

deci a fost odată), Domnul i-a zis lui Iosua (...)” [Biblia, Iosua, 1:1]

3. „DUPĂ MOARTEA LUI IOSUA (deci, s-a întâmplat, a fost odată), fiii lui Israel au întrebat pe Domnul lor (...)” [Biblia, Judecători, 1:1[20]]

4. „Pe vremea judecătorilor, A FOST (deci s-a întâmplat, a fost odată) o foamete în țară (...)” [Biblia, Rut, 1:1[21]]

5. „ERA UN OM (a fost odată) din Ramataim-Țofim, din muntele lui Efraim (...)” [Biblia, 1 Samuel, 1:1[22]]

6. „DUPĂ moartea lui Saul (s-a întâmplat, a fost odată), David, după ce

bătuse pe amaleciți (...)” [Biblia, 2 Samuel, 1:1]

7. „Împăratul David era (odată) bătrân (îi era frig), înaintat în vârstă; îl acopereau cu haine și nu se putea încălzi.” [Biblia, 1 Regi, 1:1[23]]

8. „În cel dintâi an al lui Cirus (odată), împăratul perșilor (...)” [Biblia, Ezra 1:1[24]]

9. „ERA (s-a întâmplat, a fost odată) pe vremea lui Ahașveroș (...)” [Biblia, Estera, 1:1]

10. „În al treizecilea an, în a cincea zi a lunii a patra, pe când ERAM (s-a întâmplat, a fost odată) între prinșii de

război de la râul Chebar (...)” [Biblia, Ezechiel, 1:1]

Dacă aceste exemple nu produc confuzie și consternare, atunci nimic nu o va face! Ești afectat în mod iremediabil de sindromul „a fost odată”. Ai dezvoltat o predilecție față de poveștile făcute de oameni, chiar dacă acestea sunt false. Stilul, modelul și povestirea în sine sunt lucrurile despre care vorbesc. Acesta este modul de gândire, felul de a vorbi și felul de a scrie al oamenilor.

Probabil să ați remarcat din versetele de mai sus că fiecare citat este de la începutul fiecărei Cărți biblice; iar fiecare capitol al fiecărei Cărți biblice

Începe cu „era, s-a întâmplat.” Căutați și vedeți singuri cât de multe astfel de începuturi puteți găsi în „Cartea Cărilor”, însă trebuie să vă avertizez că indicele din Biblie nu vă vor ajuta. Va trebui să o cercetați pagină cu pagină, așa cum am făcut-o și eu.

Indicele nu vă va ajuta

Am consultat indicele din două Biblii: prima a fost publicată de către Martorii lui Iehova – „secta creștină cu cea mai rapidă creștere”; iar cea de a doua este „Analiza indicelui din Biblie, făcută de Young”. Ambele conțin peste 300.000 de înregistrări. Ultima dintre ele conține nu mai puțin de 277 „Era...” și nici măcar un ”A fost odată...”, ca în

exemplele date mai sus. Puteți ghici motivul!

Nu vreau să vă mai pun răbdarea la încercare. Îmi dau seama că vreți să mergem mai departe. Așadar, să începem...

Era noaptea de 27 a lunii Ramadan iar Mohamed, Profetul islamului (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**), se afla în peștera Hirā, aflată la periferia orașului Mecca. El (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**) obișnuia să se retragă acolo pentru a găsi pacea și pentru a reflecta. Mohammed (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**) obișnuia să își facă griji pentru comunitatea lui –

pentru problemele acestora cu alcoolul, adulterul, idolatria, războaiele, nedreptatea și cruzimea.

Prima revelație

În noaptea de Laylat Al-Qadr (**Noaptea Puterii și a Destinului**), Cartea lui Allah a fost deschisă pentru sufletele însetate. Gabriel (**Pacea fie asupra sa!**), îngerul lui Allah, a apărut în fața Profetului (**Pacea fie asupra sa!**) și i-a poruncit, vorbindu-i **în limba sa maternă**: „Iqrā’!”, **semnificând**: „Citește!”, „Recită!”, „Repetă!”, sau „Spune cu voce tare!”. Mohammed (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**) s-a speriat foarte tare, căci era în totalitate nepregătit pentru acest

șoc. Temându-se și tremurând, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a strigat: „Mā-ana-beqā-Ri'in”, semnificând: „Eu nu știu să citesc!” Îngerul (Pacea fie asupra sa!) a repetat porunca: „Iqrā'!”, primind același răspuns de la Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Gabriel (Pacea fie asupra sa!) l-a îmbrățișat cu putere și i-a poruncit să citească pentru a treia oară, spunându-i:

„Citește! În numele Domnului tău Care a creat (tot ceea ce există).”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 96:1]

Atunci, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a făcut ceea ce i s-a cerut și a spus ceea ce i s-a cerut să spună. În acea seară, au mai fost revelate încă patru versete din Surat Al-'Alaq (Capitolul 96 din Nobilul Coran), care au fost repetate și recitate de către Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), iar acestea au fost înregistrate mai târziu în Nobilul Coran.

Ați putea spune: „Tot ceea ce ne explici cu privire la Revelația ta coranică nu este cu nimic diferit față de celelalte exemple pe care le-ați dat și despre care ați spus că sunt scrieri ale omului. Au fost toate acelea supuse greșelii și nu au fost Divine?”

Exact! Tot ceea ce am explicat, de la „Era noaptea de 27 a lunii Ramadan...” și până la „... iar acestea au fost înregistrate mai târziu în Nobilul Coran.”, au fost propriile mele cuvinte, împrumutate din Coran, din Sunnah (Tradiția profetică), din istorie și de la învățați, pe care le-am auzit de-a lungul timpului. Stilul Coranului nu are nicio legătură cu acela al omului. Notez mai jos primele cinci versete ale primei Revelații transmise lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), pentru studiul vostru:

„Citește! În numele Domnului tău Care a creat (tot ceea ce există), ~ El l-a creat pe om din ‘alaq (cheag de sânge

atârnat). ~ Citește! Și Domnul tău este Cel mai Generos! ~ Care a învățat (scrisul) cu calemul. ~ El l-a învățat pe om ceea ce el nu a știut.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 96:1-5]

O înregistrare unică

Orice text coranic, în limba arabă sau tradus în orice altă limbă, va urma același tipar. Nu există nicio îndoială în această privință. Nu veți putea găsi nicăieri în textul original sau în traducere că Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ar fi spus: „AVEAM PATRUZECI DE ANI ATUNCI CÂND AM PRIMIT PRIMA REVELAȚIE.” Nu veți găsi nici că „EL SE AFLA ÎN PEȘTERA

HIRA”. Nu veți găsi nici că „L-A VĂZUT PE ÎNGERUL GABRIEL”, sau că „ERA ÎNSPĂIMÂNTAT”, sau cum anume a reacționat și a răspuns atunci când a primit porunca: „Iqrā’!” De asemenea, nu vi se va spune că, atunci când îngerul (Pacea fie asupra sa!) s-a îndepărtat, după ce a completat cele cinci versete, „MOHAMMED A FUGIT ACASĂ, UNDEVA LA TREI MILE LA SUD DE MECCA, LA IUBITA SA SOȚIE, KHADIJAH, CĂREIA I-A RELATAT CEEA CE SE ÎNTÂMPLASE, CERÂNDU-I SĂ-L ACOPERE.” Toate acestea sunt ceea ce eu numesc stilul „A fost odată...”. Nobilul Coran nu relatează nimic în felul acesta, modul de relatare și

conservare al acestuia fiind absolut unic. Pe scurt, este un stil miraculos!

În plus, spre deosebire de orice lucrare literară a omului, unde totul începe cu începutul, primul cuvânt al Inspirației coranice nu este cel al primului Capitol și nici nu este primul verset al Nobilului Coran – ACESTA SE AFLĂ ÎN CEL DE AL NOUĂZECI ȘI ȘASELEA CAPITOL AL NOBILULUI CORAN, acolo unde Autorul Divin (ALLAH CEL ATOTPUTERNIC) i-a poruncit Mesagerului Său, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) să îl plaseze. Nicio altă Carte religioasă de pe Pământ nu urmează acest tipar, pentru că nicio altă pretinsă

Revelație anterioară nu a fost păstrată în forma pură în care a fost revelată!

Un psiholog canadian

Am avut privilegiul să îmi împărtășesc gândurile cu privire la prima revelație trimisă lui Mohammed (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**), și anume primele cinci versete ale Surei Al-'Alaq (**Capitolul 96**), pe care le-ați putut vedea mai sus, unui tânăr din Canada. L-am luat cu mine pentru a îi prezenta cea mai mare moschee din emisfera sudică. În timp ce discutam, l-am întrebat care este ocupația sa. El mi-a răspuns că își făcea studiile post-universitare, specializându-se în psihologie. „Psihologie?”, am întrebat

și imediat i-am atras atenția asupra primelor cinci versete ale Capitolului în discuție. L-am întrebat cum poate să își explice Mesajul și experiența lui Mohammed (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**), având în vedere că informațiile pe care le-a primit îi erau necunoscute omului în acel moment, și nici nu erau lucruri care îl preocupau pe el (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**) sau pe poporul său. Cum poate mintea subiectivă a omului să explice acest fapt? **I-am cerut:** „Explică-mi asta!”, iar el mi-a spus că nu poate. Mi-a mărturisit că s-a confruntat deja cu această problemă. **I-am spus:** „În acest caz, va trebui să îl credem pe acest om

pe cuvânt.” Apoi, am citat primele versete din Surat An-Najm:

„(Jur) Pe steaua care apune ~
Tovarășul vostru [25] nu este rătăcit,
nici nu este pe un drum greșit! ~ Nu
rostește nimic după pofta lui! ~ El
(Coranul) nu este decât o Revelație [26]
trimisă. ~ L-a învățat pe el cel cu puteri
deosebite [27].” [Traducerea sensurilor
Nobilului Coran, 53:1-5]

Profetul Mohammed (Pacea și
binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)
le-a spus oamenilor în mod repetat:

„Spune (o, Mohammed): «Ci eu sunt
doar un om, ca și voi! Și mi s-a revelat
mie că Domnul vostru este un Domn

Unic! (...)»” [Traducerea sensurilor
Nobilului Coran, 18:110]

Tânărul canadian mi-a răspuns în mod
politicos: „Va trebui să cercetez
această problemă mai în detaliu.”

Numai când reușim să ne obișnuim cu
faptele prezentate în Nobilul Coran,
suntem capabili să purtăm o
conversație cu specialiștii din orice
știință.

Miracol al jurnalismului

Având o mare activitate, Centrul IPCI
atrage o mulțime de oameni pentru a
purta discuții, inclusiv jurnaliștii.

Atunci când am descoperit acest lucru,
i-am spus unuia dintre jurnaliști că aș

vrea să îi prezint Nobilul Coran ca pe un „miracol al jurnalismului”. Nimeni nu a refuzat să mă asculte. Am început cu povestea Profetului Moise (**Pacea fie asupra sa!**), în stilul „a fost odată...”. Nu am avut altă opțiune. Cu toate acestea, nu am putut prezenta în mod detaliat povestea lui „Moise și a papurei” și nici măcar detaliile cu privire la „copilăria, mama și sora sa” (**a se vedea Nobilul Coran, 20:38-40 și 28:7-13**). Trebuie să sărim peste aceste detalii. De aceea, încep cu...

● **Întâmplarea nefericită din oraș**

Moise (**Pacea fie asupra sa!**) a observat doi bărbați certându-se, unul dintre aceștia aparținând tribului său, iar

celălalt fiind un dușman al neamului său. El (**Pacea fie asupra sa!**) a dorit să îl ajute pe evreu împotriva egipteanului, dar, în timpul luptei, l-a lovit prea tare pe tiran și acesta a murit.

După aceasta, Moise (**Pacea fie asupra sa!**) a părăsit țara și a mers în deșertul Sinai, la madianiți. Acolo, el (**Pacea fie asupra sa!**) a ajutat două fete aflate în nevoie, oferindu-și apoi ajutorul tatălui lor, Ietro, în slujba căruia a intrat.

După ce și-a terminat ucenicia, care a durat aproape opt ani, Moise (**Pacea fie asupra sa!**) a început să se plictisească de modul rustic de viață. Fiind un om care a crescut în mijlocul zgomotului și al agitației de la oraș, unde se afla

printre nobili, a început să devină neliniștit. De aceea, le-a cerut permisiunea de a pleca celor în casa cărora se afla, iar Ietro, care era un om înțelept, a acceptat și i-a permis lui Moise (**Pacea fie asupra sa!**) să plece.

● Moise (Pacea fie asupra sa!) – a pornit în călătorie

Moise (**Pacea fie asupra sa!**) a plecat împreună cu soția și cu copiii săi, luând cu el oile și caprele de la socrul său. După un timp, a ajuns cu familia sa în Sinai. El s-a rătăcit, iar proviziile de carne fiartă pe care le avea cu sine s-au terminat, însă mai avea destulă matzos (**pâine uscată nedospită a evreilor**). Problema era doar carnea.

Astfel, trebuia să sacrifice o oaie sau o capră. Acest lucru nu era greu, însă, era dificil de aprins un foc, lucru care cerea multă îndemânare și mult timp. Evident, nu existau chibrite sau brichete în acele zile. Așadar, el amâna aceasta, sperând că problema sa se va rezolva...

„Domnule Deedat, unde este miracolul promis?”, ați putea întreba.

Până acum nu am oferit decât contextul acestei povești. Miracolul constă în a condensa toate cele de mai sus în trei sau patru propoziții foarte concise. Însă, pentru a le putea aprecia, trebuie să vă atrag atenția asupra a ceea

ce eu consider că este apogeul jurnalismului.

● Pancarte de ziar

Locuiesc la aproximativ treizeci de kilometri nord de orașul Durban, unde se află biroul meu. Înainte de construcția autostrăzii N2, care face legătura cu orașul Durban, obișnuiam să conduc pe drumul aflat pe malul mării către Durban. Acest traseu mă ducea pe lângă amfiteatrul din Durban, aflat pe malul mării. La intersecția cu acest amfiteatru, observam în mod regulat un vânzător de ziare (care vindea ziarul „The Mercury Natal”). Zilnic, el avea o pancartă pe care era scris un titlu prin care să atragă atenția

cumpărătorilor. Citind iar și iar acea pancartă, mi-am propus să nu cumpăr ziarul în acea zi, însă, în momentul în care îmi parcam mașina în centrul orașului Durban, trecând pe lângă alți vânzători de ziare, l-am cumpărat totuși.

După numeroase astfel de schimbări de decizii, am început să mă întreb care sunt motivele acestora. Am observat că, deși ziarul era același, pancartele erau diferite. Pe malul mării, pancartele erau create special pentru clientela europeană, în timp ce pancartele din zona prin care am trecut erau destinate comunității asiatice. Prin extensie, pancartele destinate africanilor și oamenilor de culoare

aveau anumite adnotații menite să îi determine să cumpere acel ziar.

Directorul publicației ar putea inventa o pancartă destinată tuturor celor patru grupe rasiale principale[28]. Acesta ar fi punctul de rezistență al jurnalismului! Fără îndoială, jurnaliștii vor fi și ei de acord cu acest lucru. Să analizăm Nobilul Coran din acest punct de vedere.

• O chemare universală

Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), Profetul islamului, se află în Medina, înconjurat de evrei, creștini, musulmani, mushrikini[29] și munafiqini[30], toți

locuitori ai aceleiași oraș. Nobilul Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) trebuie să transmită veștile sale (Revelația Divină) tuturor acestor oameni atât de diferiți. Ce ar trebui să scrie el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) pe propria pancartă astfel încât să poată atrage atenția tuturor acestor grupuri variate? El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a făcut următoarea afirmație:

„Oare ai aflat tu istoria lui Moise?[\[31\]](#)”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [20:9](#)]

Îți poți imagina agitația creată?
Creștinii și evreii așteptau să audă ceea

ce urmează, dorindu-și ca Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) să se facă de râs, deoarece își spuneau, ce anume ar putea să știe acest arab despre Moise (Pacea fie asupra sa!) din moment ce el este un ummi (neștiutor de carte). Musulmanii erau însetați după cunoaștere, arzând de dorință și spunând: te rugăm, spune-ne tot ceea ce știi despre Moise (Pacea fie asupra sa!).

Mushrikinii (politeiștii) și munafiqinii (ipocriții) se pregăteau să se bucure de această dezbatere trilaterală cu privire la Moise (Pacea fie asupra sa!) între musulmani, creștini și evrei. Cu toții erau ochi și urechi! Mohammed (Pacea

și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) continuă[32]:

„Când el a văzut un foc (...)”

[Traducerea sensurilor Nobilului
Coran, 20:10]

Dramatic! Aproape că poți vizualiza scena. Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) vorbește telegrafic. Au trecut aproape două mii de ani de la nașterea lui Isus Hristos (Pacea fie asupra sa!) până când cele mai mari comunități creștine și evreiești de pe fața Pământului[33] au atins perfecțiunea în domeniul publicității formulând acest tip de sloganuri. **Western Union Telegraph Company** spune: „Nu scrie!

Telegrafiază!” Ce școală de jurnalism a urmat Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) pentru a stăpâni această artă americană de a face publicitate? El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost făcut să continue:

„(...) și a spus către familia lui:
«Rămâneți (aici)! Eu văd un foc! Poate că o să vă aduc un tăciune de la el sau voi afla la foc călăuzire!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 20:10]

● Dictarea stenografică

Vă rog să comparați cele de mai sus cu orice traducere a Nobilului Coran și veți găsi aceeași concizie și economie

de cuvinte. Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu a făcut niciun fel de exercițiu de scriere precisă. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) doar a rostit clar Cuvintele lui Allah, așa cum i-au fost transmise prin intermediul arhanghelului Gabriel (Pacea fie asupra sa!). Trebuie să ne amintim că nu exista nicio traducere a Bibliei în limba arabă în secolul al VI-lea al erei creștine, atunci când Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a primit Nobilul Coran.

Acum, faceți-vă o favoare. Vă rog să comparați Revelația coranică cu povestea biblică ce poate fi găsită în

Cartea Exodului, capitolele 1, 2 și 3, care discută despre diferite aspecte ale vieții Profetului Moise (**Pacea fie asupra sa!**), despre care am discutat aici. **Citez începutul poveștii din Biblie:**

„IATĂ[34] numele fiilor lui Israel, intrați în Egipt; au intrat cu Iacov fiecare cu familia lui: ~ Ruben, Simeon, Levi, Iuda, ~ Isahar, Zabulon, Beniamin, ~ Dan, Neftali, Gad și Așer. ~ Sufletele ieșite din coapsele lui Iacov erau șaptezeci de toate. Iosif era atunci în Egipt.”
[Biblia, Exodul, 1:1-5]

● Alegerea lui Moise (Pacea fie asupra sa!)

Sunt acestea Cuvintele lui Dumnezeu?
Vă rog să comparați aceste cinci
versete biblice cu versetele din Nobilul
Coran reproduse mai jos.

Pentru a continua cu narațiunea
coranică... Moise (Pacea fie asupra sa!)
își dorea două lucruri în timp ce se afla
în Sinai împreună cu familia și turma
sa. El (Pacea fie asupra sa!) își dorea
să aibă „foc” pentru a putea găti carnea
și „călăuzire” către o comunitate
ospitalieră din deșert. Allah Preaînaltul
a făcut cunoscut planul său.

Moise (Pacea fie asupra sa!) era
pregătit pentru misiunea sa, începând
cu iluzia tăciunelui aprins și până la
realitatea focului spiritual care ardea în

sufletele oamenilor de mii de ani. El (Pacea fie asupra sa!) a fost o adevărată călăuzire pentru omenire.

„Focul” pe care Moise (Pacea fie asupra sa!) l-a văzut nu era un foc obișnuit. Pentru el (Pacea fie asupra sa!), acesta reprezenta o scânteie de la care ar fi putut aprinde un foc sau prezența altor ființe umane de la care ar fi putut primi informații și călăuzire.

„Și când a ajuns la el (la foc), a fost strigat: «O, Moise! ~ Eu sunt Stăpânul tău! Scoate-ți încălțările tale, căci tu te afli în valea cea sfântă, Tuwa.»”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 20:11-12]

Povestea spirituală a lui Moise (Pacea fie asupra sa!) începe în acest punct, iar aceasta a fost nașterea sa spirituală. În termeni biblici: „(...) Astăzi te-am născut.” Acesta este modul în care Dumnezeu i-a vorbit lui David (Pacea fie asupra sa!), în Cartea Psalmilor, 2:7.

Întregul pasaj coranic de mai sus este plin de cele mai mărețe și mistice semnificații, care se reflectă în versetele scurte și ritmate din original. Atât ritmul, cât și semnificația textului, sugerează misterul deosebit. Pentru a face o comparație mai ușoară, voi cita cele patru versete împreună:

„Oare ai aflat tu istoria lui Moise ~ Când a văzut el un foc și a spus către familia lui: «Rămâneți (aici)! Eu văd un foc! Poate o să vă aduc un tăciune de la el sau voi afla la foc călăuzire!» ~ Și când a ajuns la el (la foc), a fost el strigat: «O, Moise! ~ Eu sunt Stăpânul tău! Scoate-ți încălțările, căci tu te afli în valea cea sfântă, Tuwa!»”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 10:9-12]

Tuwa era valea situată chiar sub muntele Sinai, unde Moise (Pacea fie asupra sa!) a primit ulterior Legea. Din punct de vedere mistic, aceasta înseamnă că suntem supuși la încercări de-a lungul acestei vieți lumești. Care altă vale se poate lăuda că a primit

Gloria lui Dumnezeu și este la fel de sacră ca muntele Sinai? În ceea ce privește „încălțările”, acestea trebuiau scoase în semn de respect. Din nou, din punct de vedere mistic, Moise (Pacea fie asupra sa!) trebuia să pună deoparte interesul său pentru această viață lumească, deoarece fusese ales de Allah Preaînaltul.

Care este părerea dumneavoastră?

Cum ar trebui o persoană obișnuită cu tradițiile și basmele să evalueze acest elixir pur venit din Ceruri? Chiar și un critic simpatetic precum Thomas Carlyle, unul dintre cei mai minunați gânditori ai secolului trecut, nu a putut înțelege concizia sa incisivă și

perspicacitatea. El a numit scrierea coranică:

„UN TALMEȘ-BALMEȘ
AGASANT, CONFUZ, OBOSITOR,
NECIZELAT, O PROSTIE
INSUPORTABILĂ ...”

Necizelat: înseamnă o compoziție literară sau artistică incorect formulată; iar „o prostie insuportabilă”?! După ce am comparat versetele coranice cu cele biblice, care este părerea dumneavoastră? Încă trebuie să vă vorbesc despre jurnalistul care a refuzat să recunoască genialitatea lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care dicta lucrurile fără nicio încercare de a

interpreta sau analiza ceea ce spunea, exact așa cum ar face un jurnalist expert de la un ziar sau revistă din zilele noastre. Aceasta nu este nimic altceva decât un miracol! Sunteți de acord?

Capitolul IV Cartea miraculoasă a telegramelor

Nobilul Coran poate fi descris ca fiind „o Carte a telegramelor”, deoarece acesta a fost revelat într-o formă telegrafică, **aducând mesaje care răspund la anumite chestiuni cu privire la:**

1. ALCOOL ȘI JOCURI DE NOROC

„Ei te întreabă despre vin (khamr și, prin analogie, toate băuturile alcoolice) și despre maysir[35]. Spune[36]: «În amândouă este mare păcat și sunt și unele foloase pentru oameni, dar în amândouă păcatul este mai mare decât folosul!» Ei te întreabă ce trebuie să cheltuiască (pentru milostenie).

Spune[37]: «Ceea ce vă prisosește (din bunurile voastre).» Astfel, Allah vă face deslușite Semnele Sale; poate că voi o să cugetați!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:219]

● Coran și ahadith

Versetul de mai sus este doar un exemplu al modului în care vorbește Allah Preaînaltul! În continuare, vom da și altele. Ar putea un căutător al adevărului sincer să fie convins într-un mod mai simplu? Răspunsul este: „Nu!” Cu toate acestea, El (Allah Preaînaltul) le spune celor nesupuși:

„(...) Oare sunt egali orbul și cu cel care vede? (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 13:16]

Bineînțeles că nu!

Acum, comparați Cuvintele de mai sus ale lui Allah Cel Atotputernic cu privire la „VIN” (substanțe amețitoare) cu termenii folosiți de Mesagerul Său

ales, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), FĂRĂ A UITA că atât versetul de mai sus (2:219), cât și relatările de mai jos, au fost rostite de către Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și înregistrate de către companiile săi (Allah să fie mulțumit de ei!):

‘Abd Allah ibn ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a blestemat pe toți cei care s-au asociat în vreun fel cu producerea și consumul oricărui tip de substanță amețitoare:

„Allah a blestemat vinul, pe cel care-l bea, pe cel care-l servește, pe cel care-l vinde și pe cel care-l cumpără, pe cel care-l presează, pe cel pentru care este presat, pe cel care-l transportă și pe cel căruia îi este transportat.” (Abu Dawud)

De asemenea, Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Orice substanță amețitoare și tot ceea ce provoacă amețeală care este interzis într-o cantitate mare, este (de asemenea) interzis într-o cantitate mică.” (Ibn Majah)

Nu există niciun fel de scuză în islam pentru a consuma chiar și o cantitate mică de alcool, indiferent de situație, chiar dacă aceasta intră în contradicție cu ceea ce Pavel 1-a sfătuit pe Timotei:

„Să nu mai bei numai apă, ci să iei și câte puțin vin, din pricina stomacului tău și din pricina deselor tale îmbolnăviri.” [Biblia, 1 Timotei, 5:23]

De asemenea, aceasta este în contradicție cu sfatul batjocoritor și amuzant al lui Solomon (**Pacea fie asupra sa!**) de a folosi substanțele amețitoare pentru a subjuga comunitățile cucerite:

„Dați băuturi tari celui ce piere, și vin, celui cu sufletul amărât; ~ Ca să bea să-și uite sărăcia și să nu-și mai aducă aminte de necazurile lui.” [Biblia, Proverbe, 31:6-7]

Pentru a nu uita, vă invit să priviți din nou la textul coranic și la cuvintele Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) de mai sus. Va trebui să fiți de acord cu faptul că acestea au un stil, o sublimitate și o structură complet diferite, deși au fost articulate de aceleași buze.

2. LUNA NOUĂ

„Te vor întreba despre lunile noi. Spune (o, Mohammed): «Ele servesc

oamenilor pentru a socoti timpul și pentru pelerinaj (...)»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:189]

‘Abd Allah Yusuf ‘Ali a spus:

„Existau tot atât de multe superstiții legate de Luna Nouă precum există astăzi. Ni s-a spus să nu luăm în considerare astfel de superstiții. Atunci când calendarul lunar este folosit ca măsură de timp, Luna Nouă este unul dintre cele mai minunate semne, pe care oamenii îl așteaptă cu mare entuziasm. Sărbătorile musulmanilor, așa cum este pelerinajul, sunt fixate în funcție de apariția Lunii Noi.”

3. CARITATE

„Te întreabă ce să cheltuiască (o, **Mohammed!**). Spune-le: «Ceea ce cheltuiți voi din bunuri trebuie să fie pentru părinți, pentru rude, pentru orfani, sărmani și drumeți (**nevoiași**). Și orice bine pe care îl faceți, Allah îl cunoaște!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:215]

‘Abd Allah Yusuf ‘Ali a spus:

„Trei întrebări se ridică cu privire la caritate:

- (a) Ce ar trebui să oferim?
- (b) Cui ar trebui să oferim?
- (c) Cum ar trebui să oferim?

Ce ar trebui să oferim drept caritate?

Răspunsul îl găsim aici: oferă orice este bun, folositor, de ajutor, valoros. Poți oferi bani sau doar o mână de ajutor; poate fi un sfat sau un cuvânt bun: «**ORICE BINE FACI**» este caritate. Însă, dacă oferi doar ceea ce nu îți este de niciun folos, aceasta nu este caritate. Același lucru este valabil dacă oferi ceva cu o intenție rea (spre exemplu o sabie dată unui nebun, bani dați cuiva despre care știi că este corupt etc.) **ACEASTA NU ESTE CARITATE, CI UN DAR BLESTEMAT.**

Cui ar trebui să oferim caritate?

Poate fi tentant să obținem laudele oamenilor prin oferirea unui cadou

despre care se va vorbi, însă, ai îndeplinit nevoile persoanei căreia i-ai oferit acel lucru? Dacă nu, EȘTI O PERSOANĂ CARE ÎI ÎNȘALĂ PE CREDITORI, iar aceasta nu este caritate!

Nu uita: fiecare cadou este judecat după caracterul său altruist. Gradul de nevoie de acel lucru este un alt factor pe care trebuie să îl iei în considerare; dacă nu ții cont de acest lucru, atunci este ceva egoist în spatele gestului tău.

Cum ar trebui să oferim?

Atât timp cât caritatea este oferită de dragul lui Allah Preaînaltul, aceasta va

distruge orice fel de pretenții, laudă și nesinceritate.

4. DUH

„Te întreabă (o, Mohammed) despre Duh. Spune: «Duhul este din Porunca Domnului meu!» Iar vouă (o, oameni) nu v-a fost dată decât puțină știință.”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:85]

Trebuie să subliniez faptul că
RECITAREA NOBILULUI CORAN
NU SE ASEAMĂNĂ CU CEA A
NICIUNEI ALTE CĂRȚI DE PE
PĂMÂNT. ACESTA VORBEȘTE
DIRECT ȘI LA OBIECT. NU
EXISTĂ NICIUN FEL DE „DACĂ”

SAU DE „DAR”, NICIO OCOLIRE A ADEVĂRULUI, NICIUN FEL DE DEVIERE DE LA SUBIECT. În întreaga Carte, nu veți găsi niciun fel de scenariu care să se poată număra printre „cele mai bune romane” sau pe care să se poată baza un film precum „Decalogul”, „Samson și Dalila” sau „David și Batșeba”. În acest sens, Biblia este Cartea scrisă pentru plăcerea cititorului. Totul acolo este destinat transmiterii ușoare!

De asemenea, doresc să le amintesc cititorilor mei că pot cerceta oricât doresc, deoarece nu vor găsi nicăieri în interiorul Nobilului Coran, nici măcar pe coperta acestuia, numele mamei sau al tatălui lui Mohammed (Pacea și

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Nu vor descoperi numele soțiilor sau ale fiicelor sale și nici pe cele ale preaiubiților săi companioni (Allah să fie mulțumit de ei!). Acest lucru este uimitor! Cu toate acestea, puteți găsi un întreg Capitol dedicat Mariei, mama lui Isus Hristos (Pacea fie asupra lor!)... Surat Mariam, sau Maria, Capitolul 19 al Nobilului Coran. Isus (Pacea fie asupra sa!) este menționat în Cartea lui Allah de nu mai puțin de douăzeci și cinci de ori, în timp ce numele Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) apare doar de cinci ori. Care este motivul? Sunt Isus și mama sa (Pacea fie asupra lor!) mai importanți decât

Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și mama sa? Nu, deloc! Atunci, care este motivul acestei diferențe? Faptul că integritatea lui Isus și cea a mamei sale (Pacea fie asupra lor!) au fost puse la îndoială. Existau nenumărate acuzații false, insinuări și aluzii împotriva lor care trebuiau clarificate. De aceea, povestea anunțului, a conceperii imaculate și a nașterii lui Isus (Pacea fie asupra sa!) trebuia înregistrată. Nimeni nu și-a pus vreodată întrebări cu privire la genealogia Profetului islamului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și, de aceea, niciun cuvânt nu a fost risipit în Nobila Carte cu privire la nașterea Profetului (Pacea și

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și la genealogia sa. Coranul nu este o biografie a lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)! Acest fapt este greu de înțeles pentru necredincioși.

Permiteți-mi să vă ofer un exemplu în plus de comunicare telegrafică din Nobilul Coran cu privire la Ziua Judecării sau Sfârșitul Timpului, și anume...

5. CEASUL FINAL

„Ei (meccanii) te vor întreba (o, Mohammed) despre Ceas: «Când va veni el?» Spune: «Numai la Domnul meu este știrea despre el. Numai El îl

va descoperi la timpul lui. Va fi el greu pentru Ceruri și Pământ și nu va veni asupra voastră decât pe neașteptate.» (...)" [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:187]

Versetul de mai sus este interesant de comparat cu întreg capitolul treisprezece al Evangheliei după Marcu, care se folosește de toate cele treizeci și șapte de verste pentru a ajunge la aceeași concluzie pe care o aduce o singură ayah (**verset**) din Coran. Acesta este un test simplu prin care putem distinge între o carte făcută de om și una care reprezintă Cuvântul lui Allah Preaînaltul. Veți putea observa că Nobilul Coran nu conține

nici cuvinte pretențioase și nici vorbe fără rost.

Multe alte exemple pot fi date din Cartea lui Allah Preaînaltul pentru a demonstra că stilul acesteia nu se aseamănă cu cel al omului și că este într-adevăr o Carte unică. Pe această temă, ar putea fi scrisă o întreagă carte. Cu toate acestea, vom încheia acest capitol oferindu-vă un ultim exemplu din Nobilul Coran. Este un Capitol clasic și scurt, format din doar patru versete. **Toate cele patru versete cuprind un număr mai mic de cuvinte decât oricare dintre versetele redat mai sus:**

„Spune (o, Mohammed): «El este Allah, (Al) Ahad (Unul și Unicul, Cel care nu are partener și în afară de care nu există altă divinitate, Unicul în Sinele Său Divin, în Atributele și Acțiunile Sale. El este Indivizibil și nu trei în unul, așa cum spun creștinii). ~ Allah As-Samad (Cel care Își este Sieși de ajuns, Cel care este Perfect în Slava și Onoarea Sa, în Atributele Sale, în Cunoașterea Sa, în Puterea Sa, Care nu are nevoie de nimic de la creațiile Sale, dar de Care întreaga creație are nevoie, iar El nici nu mănâncă, nici nu bea și nici nu moare)! ~ El nu dă naștere și nici nu este născut ~ Și nu este nimeni egal sau comparabil cu El!»»

[Traducerea sensurilor Nobilului
Coran, 112:1-4]

În continuare, voi oferi propria mea observație cu privire la ceea ce am discutat mai sus.

6. TESTUL ACID AL TEOLOGIEI

Conform Mesagerului lui Allah (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**), este universal acceptat faptul că orice musulman care recită cele patru versete de mai sus de trei ori va avea parte de aceleași binecuvântări ca atunci când a citit întregul Coran. Ce anume face ca această Sură (**Capitol**) mică să fie atât de neprețuită? Nu este nici sunetul, nici melodia acestei

simfonii inimitabile ceea ce mișcă oamenii până la extaz și lacrimi, ci Mesajul ei, acel test acid al religiei care îi oferă un statut atât de înalt și de sublim.

Nu există nicio teologie sau concept de Dumnezeu care să se afle în concordanță cu aceste patru versete, care reprezintă piatra de încercare a cunoașterii lui Allah Preaînaltul. Cu ajutorul lor, poți să accepți sau să respingi ideea de Dumnezeu sau să deosebești binele de rău. Acestea sunt exact ca pietrele de încercare folosite de bijutieri pentru testarea aurului. Întreabă un bijutier cum funcționează piatra de încercare... Atunci, cum a

apărut piatra noastră de încercare coranică?

Din „computerul principal”

Aranjamentele erau în toi pentru vizita mea în Zambia, în cadrul unui turneu de conferințe de la mijlocul anului 1975. Am primit un telefon de la Lusaka prin care mi se spunea că mi-a fost trimis un bilet de avion la Durban, pe care îl puteam ridica de la sediul South African Airways. Am mers la birourile companiei aeriene și m-am apropiat de ghișeul de informații, unde i-am spus bărbatului de serviciu că am venit să ridic un bilet care mi-a fost trimis din Lusaka. Mi-a spus să merg la una dintre femeile aflate în semicerc,

fiecare dintre ele având un computer în fața sa. Cum multe dintre ele erau deja ocupate cu alți clienți, **am întrebat:** „La care dintre ele?” Funcționarul era în mod cert iritat, își freca mâinile și mi-**a spus tăios:** „Oricare!”, indicând cu degetul înspre femeile așezate.

În acel moment, nu am putut înțelege motivul pentru care acest bărbat, care în alte situații era un gentleman, a devenit arțăgos la auzul umilei și inocentei mele întrebări. Mă așteptam să primesc o listă lungă cu oferta de bilete. Mai trecusem prin asta, așa că nu mă puteam înșela în ceea ce anticipam. Mă întrebam cum era posibil ca oricare dintre aceste femei să aibă biletul meu. Însă, tonul iritat al

vocii bărbatului m-a obligat să caut în altă parte informația dorită, urmând indicațiile sale.

Sfios, m-am apropiat de prima persoană care părea să fie liberă și i-am explicat situația, spunându-i că am fost informat că un bilet mă aștepta pentru a îl ridica. M-a întrebat care este numele meu, iar eu i l-am spus pe litere. În acest timp, ea a început să scrie pe tastatura aflată în fața ei și să privească ecranul în timp ce scria. Din poziția în care mă aflam, nu puteam vedea ceea ce scria pe ecran. **Ea a încuviințat din cap și a spus: „Da.”**, sugerând că a găsit ceea ce căuta. I-am spus că vreau să părăsesc Durban pentru a ajunge la Johannesburg marți

dimineața. Ea mi-a oferit un zbor la ora 18:00, pe care l-am acceptat, după care a mai scris câteva cuvinte pe tastatură. I-am spus apoi că aş vrea să părăsesc Johannesburg pentru a ajunge la Lusaka în jur de ora 15:00 a zilei următoare. Acestea erau instrucțiunile primite de la gazdele mele, deoarece își doreau ca ziarele și televiziunile să retransmită venirea mea. Ea a mai scris câteva cuvinte și m-a întrebat dacă vreau să merg la Lusaka trecând prin Gabraone sau Maputo. I-am spus că nu contează, atât timp cât ajung la destinație miercuri la ora 15:00. Ea a tastat din nou și, privind ecranul, mi-a spus: „Îmi pare rău, însă aveți rezervarea făcută la compania Zambian

Airlines și nu putem să vă transferăm biletul la nicio altă companie de zbor, deoarece nu putem să contactăm Zambian Airline astăzi, fiind închis din cauza unei sărbători naționale existente în acea țară.” De aceea, mi s-a cerut să revin în ziua următoare. Foarte interesant, m-am gândit, însă am fost profund dezamăgit, deoarece, deși aproape că obținusem biletul, totuși, nu s-a întâmplat asta. Încă îmi imaginam că acea femeie avea biletul meu într-un sertar al biroului ei.

Ignoranța a fost îndepărtată

În nedumerirea mea, am întrebat-o: „De unde ai primit toate aceste informații?” Ea mi-a răspuns: „Din

computerul principal aflat în Johannesburg.” Ea a fost drăguță și mi-a explicat în continuare că fiecare computer din țară cu terminale similare are acces la acel computer printr-o simplă apăsare a unui buton. Am întrebat-o ce s-ar fi întâmplat dacă, **în timp ce încerca să îmi facă o rezervare la zborul de la ora 18:00** către Johannesburg, ar mai fi rămas doar un loc liber, iar alte terminale încercau să ia acel loc. Ea mi-a răspuns că primul care a cerut acel loc l-ar fi primit, iar restul ar fi primit un răspuns negativ. I-am mulțumit și am părăsit clădirea aeroportului.

În drumul de întoarcere către propriul birou, mintea mea a început să se

umple de idei. Deci asta s-a întâmplat, m-am gândit, referindu-mă la wahy (Revelația lui Allah trimisă lui Mohammed – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa! – Mesagerul ales, care a sosit din „Computerul principal” - TABLA PĂSTRATĂ):

„Ba nu (Coranul nu este așa cum pretindeți voi, o, idolatri de la Mecca, că este magie sau poezie)! Cu adevărat, acesta este un Coran Glorios, ~ (Care este) Păstrat pe Al-Lauh Al-Mahfuz (Tabla păstrată, de orice denaturare și modificare).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 85:21-22]

Această „Tablă” nu este asemeni celei a Profetului Moise (Pacea fie asupra

sa!), o tablă din piatră care a fost folosită pentru a inscripționa cele zece porunci. Nu este nici asemeni celor pe care profesorii le folosesc în școli, numite „table negre” sau „table albe”. De asemenea, nu este o tablă ce apare pe ecranul unui computer. Este Tabla lui Allah Preaînaltul, pe care El Însuși a păzit-o și a protejat-o. A nu se înțelege că aceasta ar fi din vreun material, deoarece nu este făcută nici din piatră, nici din metal, ci ESTE SPIRITUALĂ! Cum este posibil? Putem doar să ne imaginăm...

Creștinii din Najran

În timp ce islamul avea un punct de sprijin puternic în Medina, reputația

Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a devenit cunoscută în întreaga Peninsulă Arabică. O comunitate de creștini arabi care locuia în Najran, localitate aflată în apropierea Yemenului, a auzit că un arab din Peninsula Arabă pretindea primirea Inspirației Divine și se autoproclama purtătorul de cuvânt al lui Dumnezeu – un Profet. Astfel, o delegație a fost trimisă la Medina pentru a îl examina pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și pentru a testa cunoștințele acestuia cu privire la Dumnezeu și religie în general.

La sosirea în Medina, ei au fost găzduiți în Masjid An-Nabawi

(moscheea Profetului): o construcție simplă, cu pereți din chirpici și cu un acoperiș făcut din frunze de palmier. Creștinii au mâncat și au dormit în moschee, purtând discuții cu Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) timp de trei zile și trei nopți. Detaliile dialogului lor pot fi găsite în cărțile de ahadith.

În timpul discuțiilor, purtătorul de cuvânt al creștinilor l-a întrebat pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), printre altele: „Acum spune-ne, o, Mohammed, care este conceptul tău cu privire la Dumnezeu?” Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

nu a ezitat, căutându-și cuvintele, așa cum ar fi făcut oricare dintre noi dacă nu ar fi avut răspunsul pregătit. Pentru a vorbi, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a apăsat „butonul său spiritual”, la fel cum făcuse și doamna din biroul de la aeroport atunci când folosisese „computerul principal”. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a căutat răspunsul la Allah Preaînaltul, prin intermediul „TABLEI PĂSTRATE”, „computerul principal” al cunoașterii revelate. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a întrebat înainte de a răspunde: „O, Domnul meu, ce să le răspund?”, iar răspunsul a fost:

„Spune (o, Mohammed): «El este Allah, (Al) Ahad (Unul și Unicul, Cel care nu are partener și în afară de care nu există altă divinitate, Unicul în Sinele Său Divin, în Atributele și Acțiunile Sale. El este Indivizibil și nu trei în unul, așa cum spun creștinii). ~ Allah As-Samad (Cel care Își este Sieși de ajuns, Cel care este Perfect în Slava și Onoarea Sa, în Atributele Sale, în Cunoașterea Sa, în Puterea Sa, Care nu are nevoie de nimic de la creațiile Sale, dar de Care întreaga creație are nevoie, iar El nici nu mănâncă, nici nu bea și nici nu moare)! ~ El nu dă naștere și nici nu este născut ~ Și nu este nimeni egal sau comparabil cu El!»”

[Traducerea sensurilor Nobilului
Coran, 112:1-4]

După ce a rostit această formulă a purității credinței, discuția a redevenit una obișnuită. Niciunui arab care îl auzea nu îi putea scăpa diferența în ceea ce privește tonul și intensitatea dintre cele două discursuri. Cuvintele de mai sus nu erau cuvintele Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), ci erau Cuvintele lui Allah Preaînaltul. Ele au fost puse, în mod literal, în gura lui. În timp ce le recita, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) era folosit doar ca purtător de cuvânt al lui Allah Preaînaltul, la fel ca vocea „vorbitorului” de la radio. Aceste date

au fost programate chiar în interiorul său, fiind puse în mintea și inima sa cu zece ani mai înainte în Mecca, în circumstanțe identice.

În acea perioadă, el (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**) era provocat de către evrei, care încercau să îl păcălească, punându-l să vorbească despre „Identitatea și Genealogia lui Dumnezeu”, la fel cum au făcut și fariseii din trecut, care i-au cerut același lucru lui Isus (**Pacea fie asupra sa!**), Mesia lor cel mult așteptat.

Cele de mai sus reprezintă un exemplu perfect al modului în care Allah Cel Atotputernic a trimis Revelația Mesagerului Său ales – prin inspirație

verbală – și al modului în care Mesagerul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a protejat și a păstrat Mesajul primit, precum și modul în care Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a transmis Mesajul și modul în care noi, urmașii Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), trebuie să ni-l însușim pentru a-l putea folosi de fiecare dată când este nevoie.

În literatura religioasă a lumii, nu există nimic care să poată fi comparat măcar cu acest scurt Capitol (Surat Al-Ikhlâs), citat mai sus! Dacă acest Capitol este testul acid al tehnologiei - Cuvântul concentrat al lui Dumnezeu,

atunci restul textului coranic este explicarea acestuia, prin care putem descoperi Calitățile lui Dumnezeu și evita capcanele în care oamenii și națiunile precedente au căzut în mod repetat, în încercarea lor de a înțelege conceptul de Dumnezeu.

Capitolul V Dumnezeu – Unic în ceea ce privește Numele și Atributele Sale

Dumnezeu Cel Atotputernic este absolut Unic în ceea ce privește Numele și Atributele Sale. El nu poate fi comparat în niciun fel cu nicio persoană sau lucru dintre cele pe care le cunoaștem sau pe care ni le putem

imagina. În ultimul verset al Surei citate în capitolul precedent, **ni se spune:**

„El nu dă naștere și nici nu este născut
~ Și nu este nimeni egal sau
comparabil cu El.” [Traducerea
sensurilor Nobilului Coran, 112:4]

Atunci, **cum am putea să Îl cunoaștem?**
Răspunsul este: prin intermediul
Namelor și al Atributelor Sale.

Revelația Sa finală, Nobilul Coran, și
Tradiția Profetică ne oferă nouăzeci și
nouă de Atribute și Nume ale lui Allah,
pe lângă Numele ALLAH! Aceste
nouăzeci și nouă de Nume și Atribute
sunt numite Asma' al-husna (**Cele mai**

frumoase Nume), iar acestea se regăsesc de-a lungul întregului text coranic și în Tradiția Profetică, asemeni unui colier frumos de perle cu un pandantiv mirific: Allah. Mai jos, puteți găsi o bucată din acest colier:

„El este Allah, afară de care nu este alt Dumnezeu, Al-Malik (Suveranul, Regele tuturor), Al-Quddūs (Cel Sfânt, Cel Preaînalt), As-Salām (Cel care este liber de orice imperfecțiune), Al-Mu'mīn (Cel care îi încearcă pe Profeți cu miracole și semne, Dătătorul de siguranță), Al-Muhaymin (Cel care veghează asupra creației Sale), Al-'Azīz (Invincibilul, Cel Atotputernic), Al-Jabbār (Cel a Căruia Voință va domina întotdeauna și în Fața Căruia

toate creaturile se supun), Al-Mutakabbir (Cel care este Mândru de Măreția Sa). Slăvit și Suprem este Allah, mai presus de ceea ce ei Îi asociază ca parteneri. ~ El este Allah: Al-Khāliq (Creatorul), Al-Bāri' (Cel care îi oferă creației Sale forma cea mai potrivită, în concordanță cu misiunea pe care fiecare creatură o va primi), Al-Musawwir (Dătătorul de forme). Lui Îi aparțin Al-Asma'al-Husna (cele mai frumoase Nume). Toate Cele care sunt în Ceruri și pe Pământ Îl slăvesc pe El (ele slăvesc Numele lui Allah prin cuvinte care neagă orice fel de imperfecțiune). El este Al-'Azīz (Invincibilul, Cel Atotputernic), Al-Hakīm

(Preaînțeleptul).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 59:23-24]

Cele mai frumoase Nume

În cele două versete citate mai sus, putem număra treisprezece dintre cele nouăzeci și nouă de Nume și Atribute ale lui Allah Preaînaltul care se găsesc în Nobilul Coran. Chiar și cel mai mare și dușmănos oponent al islamului va fi forțat să admită că aceste Nume și Atribute sunt frumoase și unice, chiar dacă ele sunt traduse din arabă. În limba arabă, aceste cuvinte, precum și construcția lor, sunt absolut inimitabile și sublime.

Cum ar fi putut un ummi, o persoană neștiutoare de carte, care provenea dintr-o națiune neînvățată, să născocască o asemenea rapsodie a lui Dumnezeu acum mai bine de o mie patru sute de ani? Trebuie să ne amintim că, în acea perioadă, nu existau enciclopedii sau tratate pe care Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) să le fi putut consulta și că el locuia în mijlocul unui deșert din Peninsula Arabică. Așadar, unde ar fi putut Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) să găsească această comoară a teologiei? El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „Totul

mi-a fost oferit de către Allah prin Inspirație!”

Cum altfel am putea explica acest fapt? Ar fi un bun experiment să le cerem celor mai învățați dintre prietenii noștri învățați să ne spună câteva dintre Atributele lui Allah. Vă asigur că, în ciuda cunoașterii lor, profesorii de teologie sau doctorii în științele Divine nu vor putea să numească nici măcar o duzină. **Înțelepții lumii ar spune:** „Vedeți voi, Mohammed a fost un geniu și un geniu poate excela de zece ori mai mult decât noi!” La aceasta, **noi le răspundem:** „Este adevărat că un geniu poate face lucrurile de zece ori mai bine decât noi. Profetul (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**)

ne-a oferit nouăzeci și nouă de Nume și Atribute, dar, ceea ce transformă această listă în ceva MIRACULOS și DIVIN, este faptul că unul a rămas în afara ei!” Ne referim la cuvântul „Tată”, iar acesta este un Miracol!

Tatăl din Ceruri

În lista noastră umană, nicio persoană nu va uita să rostească cuvântul TATĂ printre aceste Nume și Atribute.

Miracolul din lista [\[38\]](#) lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu este reprezentat de aceste „nouăzeci și nouă” de nume, ci tocmai de numele care nu este pomenit în Coranul adus de el. Cuvântul „Tată” drept Atribut al lui Dumnezeu i-a fost

fluturat în față de-a lungul tuturor celor douăzeci și trei de ani ai Profetiei sale. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) l-a evitat, lăsându-l în afara vocabularului său (în mod intenționat sau neintenționat) pentru mai mult de două decenii, fapt pentru care acest termen nu face parte din teologia islamică.

Aveți tot dreptul să mă întrebați: „Dar ce se întâmplă cu rugăciunea creștinilor, Tatăl Nostru?” Da, ce este cu ea?! Citește-o, domnule Deedat! De aceea, **am citit:**

„Tatăl nostru carele ești în Ceruri,
sfințească-se Numele Tău, vie

Împărăția Ta, facă-se Voia Ta, precum în Cer, așa și pe Pământ...”

„Ce este greșit la aceasta?”, mă veți întreba. „Nimic!” Atunci, de ce sunt musulmanii atât de alergici la ea? Eu nu sunt atât de înverșunat împotriva ei, așa cum sunt creștinii împotriva rugăciunilor noastre. Trebuie să recunoaștem că această rugăciune este una frumoasă, dar cuprinde anumite deficiențe. Vedeți dumneavoastră, copilul meu nu ar putea niciodată să învețe Numele lui Dumnezeu din această rugăciune. Care este Numele Său? În cele douăzeci și șapte de Cărți ale Noului Testament, Numele lui Dumnezeu nu apare nici măcar o dată! Cuvântul „Tată” este folosit aici ca un

substituit. Acesta nu este Numele Său, unul care să însemne Domn, Dumnezeu, Creator, Înzestrător... „Tatăl Cel Iubitor din Ceruri” sau „O, Tatăl Nostru ceresc” etc... Noi, musulmanii, avem o problemă cu conotația cuvântului „Tată”.

Singurul Fiul născut etc.

În teologia creștină, acest cuvânt simplu și inocent - „Tată” - a dobândit o nouă semnificație. Acest nou sens este, conform creștinilor, acela de Cel care l-a născut pe fiu, pe Isus (**Pacea fie asupra sa!**), și îl găsim în propriul catehism. [\[39\]](#) – Isus (**Pacea fie asupra sa!**) este „Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, iară nu

făcut...” (Crezul creștinilor). Dacă aceste cuvinte au vreun sens, care ar fi acela? Desigur, ele semnifică ceea ce afirmă! Dumnezeu are mai mulți fii conform Sfintei Biblii: Adam, Israel, Efraim, David, Solomon etc... Însă, toți aceștia sunt fii metaforici. Allah Cel Atotputernic, Creatorul și Susținătorul, este, în mod metaforic, Tatăl fiecărei creaturi a Sa; al fiecărui animal și al fiecărei ființe de pe această planetă: însă, conform creștinilor, cazul lui Isus (Pacea fie asupra sa!) este diferit. El este NĂSCUT, iar nu FĂCUT. Conform islamului, aceasta este cea mai abominabilă afirmație, aceea de a Îi atribui lui Dumnezeu o natură

animală: funcția animalului cea mai inferioară a actului procreației!

Semnificațiile se modifică

La început, cuvântul „Tată” folosit pentru Allah nu purta cu sine niciun fel de asociere blasfematoare, însă cuvintele își schimbă semnificațiile cu timpul. **Vă voi oferi doar două astfel de exemple:** „tovarăș” și „gay”.

„Tovarăș”: la origine, acesta este un cuvânt frumos și inocent, însemnând prieten, asociat sau camarad; termen derivat de la termenul franțuzesc „camarade”, semnificând și coleg de cameră sau tovarăș de arme, cu care se împarte aceeași cameră. Însă, în zilele

noastre, acest cuvânt s-a schimbat semnificativ, devenind în accepțiunea majorității „comunist, un membru al partidului leninist-marxist” sau orice persoană radicală, considerată a fi un revoluționar subversiv, care ar trebui să fie eliminat ca o plagă sau ca un parazit. Dacă un prieten ți s-ar adresa în zilele noastre cu numele de „TOVARĂȘ” în Statele Unite ți-ar putea pune în pericol cariera, și chiar viața!

„Gay”: Ce este greșit cu acest cuvânt? Nimic! Am învățat acest cuvânt la începutul parcursului meu școlar, ca fiind ceva caracterizat de bucurie și emoție; o persoană bucuroasă. **Am fost învățat să cânt:**

„DOMNI AMABILI ȘI DOAMNE
GAY CARE VĂ AMUZAȚI PE
MUNTE ÎN ZORI DE ZI.”

Am uitat rima acestui poem. Aici, ceea ce înțeleg prin acest termen – „gay” – este bucurie și voioșie. Nu am avut nici cea mai mică bănuială că, într-o zi, un astfel de cuvânt inofensiv, pe care copiii îl învățau la școală, **va putea dobândi o semnificație atât de obscenă și de murdară precum a fi homosexual: sodomiți în toată puterea cuvântului.** Așadar, „DOAMNE GAY” va însemna astăzi „DOAMNE LESBIENE”!

În același mod, un cuvânt respectabil precum „Tată” a fost contaminat de

credița „singurului fiu NĂSCUT al Tatălui!” etc.

RABB SAU ABB?

Prin intermediul lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), Allah Cel Atotputernic a protejat islamul și pe musulmani prin eliminarea termenului de „Tată” (ABB) folosit pentru a se referi la Allah din vocabularul religios. Este un fapt miraculos acela că, deși Nobilul Coran a listat nouăzeci și nouă de Nume și Atribute ale lui Allah, incluzându-l pe cel de RABB, care înseamnă Domn, Înzestrător, Întreținător etc. (acest Atribut apare de mai multe ori în textul coranic), nu l-a

inclus printre acestea pe cel care era cel mai ușor, ABB, semnificând „Tată” atât în arabă, cât și în ebraică, acesta nefiind folosit nici măcar o singură dată. În acest mod, **musulmanii au fost protejați de blasfemia unicului fiu NĂSCUT!** Cui îi datorăm aceasta: lui Allah sau lui Mohammed (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**)? Profetul (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**) nu și-a atribuit niciun merit, spunând că tot ceea ce a adus i-a fost oferit prin Inspirație Divină, iar cuvintele pe care le auzim nu îi aparțin, ci sunt Cuvintele lui Allah care i-au fost dictate!

Capitolul VI Rezolvarea controversei

Nobilul Coran este unul dintre cele mai mari Miracole. Este o Carte a Miracolelor, care pot fi expuse din nenumărate puncte de vedere. Am încercat să împărtășesc cu voi câteva aspecte simple de care și eu am fost captivat pe când eram laic. Nu există un final al unei asemenea cercetări. Las această sarcină în grija celor mai învățați decât mine și a învățaților erudiți ai islamului. In shā Allah să trăiesc pentru a vedea împlinite eforturile lor! Permiteți-mi să termin această mică publicație cu un ultim exemplu.

[Apel către Swaziland](#)

Acum câțiva ani, o controversă a apărut în Swaziland. Regele Sobuza și-a pierdut regina aleasă. Bisericile creștine din țară au început să discute cu privire la perioada de așteptare a regelui, pentru ca acesta să se poată recăsători. Nu era o problemă atât de serioasă de discutat, ținând cont de faptul că regele avea încă opt alte soții, fapt pentru care subiectul s-a **schimbat în:** „Cât de mult trebuie să aștepte o femeie dacă soțul ei moare?” Pentru dezbaterea acestui subiect, regele a poruncit să se întocmească un sinod al tuturor Bisericilor din țară.

Domnul Moosa Borman, un frate swazi care a îmbrățișat islamul, i-a cerut regelui permisiunea ca „Biserica

sa” (islamul) să fie prezentă la această dezbatere. Cu binecuvântarea regelui, și eu am avut onoarea de a lua parte la aceste discuții.

Într-o dimineață de duminică, în kraal-ul regelui, reprezentanți ai diferitelor culte creștine s-au adunat pentru a ajunge la un consens cu privire la perioada de văduvie. Vorbitor după vorbitor, fiecare și-a ținut propriul discurs. Allah Cel Atotputernic i-a dăruit fiecărui african un potențial oratoric asemeni lui Billy Graham sau Jimmy Swaggart!

La sfârșitul fiecărei predici, auditoriul aplauda cu entuziasm. Fiecare persoană care vorbea spunea despre

cea dinaintea sa că totul nu a fost decât paalish (**adică un terci**), însemnând noroi, gunoi! De dimineața și până seara, discuțiile au continuat. **În jurul orei 17:00**, a venit și rândul meu. Cu un volum al Nobilului Coran în mâini, **am început:**

„De dimineață și până seara, am căutat neîndemânatic un răspuns cu privire la cât de mult trebuie să aștepte o femeie după decesul soțului ei, până când se poate recăsători. Am auzit ceea ce Vechiul și Noul Testament spun, însă nu am găsit încă un răspuns! Aceasta, deoarece răspunsul la întrebările noastre se află în...”

„Ultimul Testament”

Cuvintele „Ultimul Testament” au fost o adevărată bombă pentru preoții și predicatorii creștini. Nu auziseră niciodată în viața lor expresia **ULTIMUL TESTAMENT**. „Citând din **VECHIUL** și **NOUL**, **NOUL** și **VECHIUL** nu ne va ajuta la nimic, deoarece răspunsul se află în **ULTIMUL TESTAMENT** trimis de Dumnezeu omenirii.” Am ridicat Cartea și am citit traducerea sensurilor Nobilului Coran, Capitolul 2, [versetul 234](#):

„Aceia dintre voi care se săvârșesc din viață și lasă după ei soții, ele trebuie să aștepte (**o perioadă de**) patru luni și zece (**zile**). După ce au împlinit timpul lor, nu mai e niciun păcat pentru voi

pentru ceea ce fac ele cu sine, după
cuviniță. Și Allah este Khabīr
(**Atoateștiutor**) a toate câte le faceți.”

Am întrebat asistența: „PATRU LUNI
ȘI ZECE ZILE, **mai aveți vreo
întrebare?!**” Ei au răspuns toți în cor:
„NU!”, după care i-am explicat
clerului învățat înțelepciunea din
spatele unei perioade de „patru luni și
zece zile”.

Într-unul dintre versetele anterioare ale
Ultimului Testament al lui Dumnezeu,
ni se spune, de asemenea, **care este
perioada de așteptare de după divorț:**

„Femeile divorțate trebuie să aștepte trei menstruații (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:228]

Aceasta are ca scop observarea faptului că exista posibilitatea ca un mariaj dizolvat în mod condiționat să devină un subiect de discuție. **La fel și pentru văduvie:** un timp de patru luni și zece zile a fost prescris. Foarte logic, cu toții vor fi de acord, însă, ce este miraculos cu privire la aceasta? Orice om înțelept ar fi putut ghici că perioada de așteptare de după divorț este de trei luni și că, după moartea unuia dintre soți, trebuie așteptat patru luni și zece zile, Mohammed (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**) nefiind o excepție. Cu toate acestea,

dovada că aceste învățături sănătoase nu reprezintă ideile lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) se află în versetul care vorbește despre perioada de după cele patru luni și zece zile:

„Asemenea, nu păcătuiți dacă (în timpul acesta) le dați de înțeles femeilor că le cereți în căsătorie sau doar nutriți acest gând în sufletele voastre. Allah știe doar că voi vă gândiți la ele, dar nu le faceți promisiuni într-ascuns, în afară de a le spune vorbe cuviincioase. Și nu mărturisiți intenția căsătoriei mai înainte de trecerea timpului orânduit! (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:235]

Amprenta lui Dumnezeu

„(...) Și nu mărturisiți intenția căsătoriei mai înainte de trecerea timpului orânduit! (...)”

Aceasta nu este înțelepciunea lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)! Aceasta este Înțelepciunea lui Allah Preaînțeleptul. Creatorul Atoateștiutor cunoaște slăbiciunile creației Sale. Bărbatul, în lăcomia sa, ar putea profita în mod nedrept de pierderea suferită de văduva îndurerată. Ea tocmai și-a pierdut coloana vertebrală și susținătorul, rămânând cu un număr de mici guri care trebuie hrănite. Este posibil ca ea să se ambaleze la orice scânteie. În

condiția emoțională și tulbure în care se află, dacă cineva i-ar face o propunere, este posibil ca ea să accepte imediat. Însă, Marele Psiholog (și acesta nu este Mohammed – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) cunoaște toate capcanele întinse de către bărbați. De aceea, și avertizarea:

„(...) Și NU MĂRTURISIȚI intenția căsătoriei mai înainte de trecerea timpului orânduit! (...)”

Perioada de iddah[40] de după un divorț este de trei luni. În cazul văduviei, femeii i-a fost oferit un plus de 40 de zile pentru a reuși să își recâștige echilibrul. În acest timp, dacă ar primi o propunere în căsătorie, ea ar

avea timpul necesar pentru a discuta acest subiect pe îndelete cu prietenele și rudele sale, evitând astfel capcanele unei acceptări pripite care poate avea consecințe dureroase.

Credeți că Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) s-a gândit la toate aceste posibilități acum mai bine de o mie patru sute de ani, în timp ce se afla în deșert? El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a repetat încontinuu faptul că Înțelepciunea coranică nu reprezintă cuvintele sale, ci „El (Coranul) nu este decât o Revelație trimisă!”[\[41\]](#), trimisă de către Domnul său Preamilostiv. Dacă încă mai aveți îndoieli cu privire

la mărturia sa, **atunci considerați următoarea provocare coranică:**

„Spune (o, Mohammed): «De s-ar aduna oamenii și djinnii ca să facă (ceva) ca acest Coran, ei nu vor fi în stare să facă (ceva) asemenea lui, chiar dacă își vor fi unul altuia ajutor!»”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:88]

Lumea întreagă este provocată să producă o Carte așa cum este Nobilul Coran, iar aceasta nu a putut face acest lucru în mai bine de paisprezece secole. Arabii creștini, care se laudă cu o populație de aproximativ 15 milioane de persoane în zilele noastre, au produs Evangheliile creștine în stilul

Coranului. Ei au plagiat[42] Nobilul Coran, furând fraze și cuvinte, ba chiar și stilul, și să nu uităm de Bismillah![43]

Fiecare capitol al celei mai moderne invenții a lor începe cu aceste cuvinte ale Revelației coranice. Trebuie să vedeți pentru a crede. De aceea, **mai jos puteți vedea un exemplu de o astfel de „revelație” făcută de om:**

Aceasta este o altă dovadă, dacă mai era nevoie, a faptului că Nobilul Coran este inimitabil. Încercați, dacă puteți! Provocarea este încă valabilă. Nobilul Coran este Cuvântul lui Allah revelat Profetului Mohammed (**Pacea și**

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)
și este Miracolul miracolelor!

ȘI, ÎNTR-ADEVĂR, ESTE UN
MIRACOL!

Rev. Bosworth Smith

[1] Djinnii sunt făpturi ale lui Allah create din foc. Ele nu sunt vizibile în mod obișnuit, dar pot lua orice înfățișare voiesc (oameni, animale - mai ales șarpe, câine, insecte). Printre djinni, există comunități musulmane și comunități care au îmbrățișat alte religii.

[2] Dovada că Nobilul Coran este adevărat se regăsește în frumusețea și natura lui, precum și în circumstanțele în care a fost revelat. Cei care se îndoiesc de acest lucru sunt provocați să facă o carte asemenea lui, însă până în ziua de azi, nimeni nu a reușit acest lucru. Este singura Carte revelată a cărui text a rămas pur și nemodificat după mai bine de 1400 de ani.

[3] Care a fost efectul „singurului semn” pe care Isus (**Pacea fie asupra sa!**) a fost pregătit să-l dea? Pentru a găsi informații detaliate, citiți cartea „Care a fost semnul lui Iona?”

[4] Mushrik - păgân, idolatru, politeist

[5] Limba arabă folosește termenul de ayah, care, printre altele, înseamnă „semne”. Nobilul Coran nu menționează cuvântul mu’jazah (miracol).

[6] AYAH în Nobilul Coran înseamnă „semn”, dar este folosit, de asemenea, pentru „verset”. Există peste șase mii de AYATE sau versete în Cartea lui Dumnezeu, iar fiecare verset este un Semn de la Dumnezeu.

[7] Noi, pluralul regal, este pluralul de respect și nu de număr. În fiecare dintre limbile estice, inclusiv în limba ebraică, este foarte des folosit ca instrument gramatical. În limba română, se numește pluralul regal.

[8] Tora, Zabur, Injīl, sunt termenii din limba arabă pentru Revelațiile originale ale lui Dumnezeu oferite lui Moise, David și Isus (Pacea fie asupra lor!)

[9] Biblia nu a fost tradusă în limba arabă până în secolul al X-lea al erei creștine, astfel că niciun arab de dinaintea anului 1000 nu a avut posibilitatea de a examina textul Bibliei în limba sa

[10] Cunoașterea ('ilm), înseamnă atât capacitatea de a aprecia valoarea adevărului, cât și cunoașterea Revelațiilor anterioare. Aceasta implică atât înțelegerea literară, cât și cea spirituală. Pentru oamenii

înzestrați, Revelațiile și Semnele lui Dumnezeu sunt evidente.

[11] Acum, controversa este dusă la un alt nivel. O astfel de respingere este, de asemenea, un semn al nedreptății și al perversității intenționate de a nega „Semnele” evidente care ar trebui să-i convingă pe toți oamenii onești.

[12] Nu există „mahomedanism” și nici „mohamedan”. Numele religiei este islam, iar adepții săi se numesc musulmani.

[13] Venind de la un critic creștin al islamului, nu vom obiecta faptul că a așezat Coranul pe locul doi.

[14] Yā-Sin este capitolul 36 din Nobilul Coran, care este numit „inima” Coranului.

[15] Lumina se deplasează cu o viteză de 186.000 de mile/secundă.

[16] Ummi înseamnă neștiutor, neînvățat. „Sau dacă dai cartea unuia care nu știe să citească și-i zici: «Ia citește!», el răspunde: «Nu știu să citesc.»” (Biblia, Isaia, 29:12), iată cum această Profeție își găsește împlinirea în Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).

[17] „Le-a creat pe toate perechi” - „misterul sexelor se află în întreaga

creație, în oameni, în lumea animală, în cea vegetală, precum și în alte sfere, de care noi nu avem cunoștință. În plus, există perechi cu forțe opuse în natură, precum electricitatea pozitivă și negativă. Atomul însuși conține un nucleu de protoni încărcăți pozitiv, care sunt înconjurați de electroni încărcăți negativ. Însăși structura materiei este alcătuită din perechi cu energii opuse.” (A. Yusuf ‘Ali)

[\[18\]](#) Termenul de „Geneză” în sine înseamnă începutul, iar acesta este modul în care începe fiecare poveste scrisă de om, la urma urmei. Trebuie să înceapă cu „începutul”.

[19] În manuscrisele grecești originale ale Noului Testament, nu există majuscule și minuscule. Teologii creștini au introdus majusculele în traducerile lor biblice, în conformitate cu prejudecățile existente (spre exemplu: Dumnezeu și dumnezeu).

[20] Editorii RSV (Versiunea Standard revizuită a Bibliei) au spus cu privire la aceste cuvinte: NU sunt ale lui Dumnezeu, ci, cel mai probabil, sunt ale lui Samuel. Ei fost susținuți de 32 de învățați eminenți și de 52 de culte care au colaborat.

[21] Verdictul teologilor a fost, din nou: „Nu știm sigur cine este autorul,

probabil Samuel!” Însă, în niciun caz, NU este Dumnezeu.

[22] În mod surprinzător, editorii inspirați ai RSV spun despre autorul Cărții Judecători: „Probabil Samuel (este autorul).”, iar despre cel al Cărții lui Rut: „Probabil Samuel (este autorul).”, însă, atunci când vine vorba de Cartea lui Samuel, ei spun: „(Autorul este) Necunoscut!”

[23] Același lucru (verdictul editorilor): „(Autorul este) Necunoscut!”

[24] Din nou, ei (editorii) au mărturisit fără rușine cu privire la autor: „Probabil a fost scris sau editat de

către Ezra.” Se poate observa
semantica: posibil, probabil etc.

[25] Mohammed, Mesagerul lui Allah
(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie
asupra sa!)

[26] Revelație: conceptul nostru cu
privire la Revelația trimisă lui
Mohammed (Pacea și binecuvântarea
lui Allah fie asupra sa!) este aceea că
ea reprezintă o Revelație verbală.
Cuvintele Sfântului Coran „(...) au fost
puse în gura lui (...)” (Biblia,
Deuteronom, 18:18)

[27] Cei mai mulți comentatori
consideră că acesta este arhanghelul
Gabriel (Pacea fie asupra sa!), prin

intermediul căruia a fost trimisă
Revelația.

[28] Sub sistemul segregăției rasiale,
cele patru grupuri locuiesc în zone
diferite

[29] Mushrikini: păgânii, idolatrii din
Mecca

[30] Munafiqini: ipocriții

[31] Le cer fraților mei musulmani să
memoreze textul coranic împreună cu
semnificația acestuia

[32] În realitate, acestea nu sunt
cuvintele lui Mohammed (Pacea și
binecuvântarea lui Allah fie asupra
sa!), ci Cuvintele lui Allah așa cum au

fost dictate Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Am spus că Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) continuă, deoarece aceasta este ceea ce cred necredincioșii.

[33] Cea mai mare comunitate creștină de pe Pământ se află pe teritoriul Statelor Unite, deoarece aici se află aproximativ 200 de milioane de creștini. SUA are, de asemenea, cea mai mare comunitate evreiască, deoarece sunt mai mulți evrei în America decât în Israel sau în oricare altă țară.

[34] „Iată!” Începem din nou povestea cu „A fost odată”!

[35] Aici, cu sensul de joc de noroc

[36] „Spune!” Acest îndemn îi este adresat lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), cerându-i-se să le răspundă oamenilor, să le spună, să proclame.

[37] Același lucru afirmat anterior

[38] Aceasta nu este lista lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Coranul nu este propria sa lucrare. Folosesc modul de exprimare al necredincioșilor.

[39] Catehism: o expunere pe scurt a principiilor religiei creștine, sub formă de întrebări și răspunsuri; catihis; carte care cuprinde această expunere.

[40] Iddah: perioada de așteptare de după divorț sau perioada de doliu

[41] Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 53:4

[42] A plagia: a-și însuși, a copia total sau parțial ideile, operele etc. cuiva, prezentându-le drept creații personale; a comite un furt literar, artistic sau științific

[43] Formula „În Numele lui Allah, Preailostivul, Prea Îndurătorul”, cu care începe fiecare capitol al Nobilului Coran (cu excepția Surei 9)